naš čas

SREČANJE V UREDNIŠTVU — Tako bomo imenovali razgovore, ki jih bomo imeli z različnimi ljudmi o vprašanjih današnjega časa. Za danes smo pripravili razgovor o temeljnih organizacijah združenega dela. Pogovarjali smo se s tovariši, ki neposredno delajo pri uresničevanju delavskih amandmajev. Našemu vabilu so se odzvali Teodor Jelen, Franjo Mažgon, Franc Pristovšek, Harold Karner, Franc Žula, Rado Sivka in Stane Mazej. O tem, kaj so povedali, lahko preberete na 2. in 3. strani današnjega časnika, tako kot sta razgovor zabeležila naša novinarja Stane Vovk in Ljuban Naraks.

16. marec 1973 • Leto IX., št. 4 (175) • Cena 1 dinar • Poštnina plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuban Naraks

VESELI SMO, DA ŽIVIMO V ČASU, V KATEREM ŽIVITE TUDI VI...

Z redne skupščine ZZB NOV Velenje, ki je bila 3. marca. Udeležil se je je tudi predsednik občinske skupščine Nestl Žgank, v imenu republiškega odbora ZZB NOV pa je borce pozdravil Vid Jerič.

»Vsi vi ste doživeli najslavnejšo zgodovino narodov Jugoslavije, zgodovino NOB. V brezupnem času uničevanja, krivic in človečnosti ste ohranili vero v svobodo, pravico in človečnost. Majhni, nemočni in neizkušeni ste se uprli mogočnemu sovražniku in v boju z njim zmagali. Dragi borci in borke, veseli smo, da živimo, v času, v katerem živite tudi vi...« To je le nekaj besed iz pozdravnega govora velenjskih pionirjev skupščini. Pionirji so se tudi zahvalili borcem za njihovo pomoč in sodelovanje pri Kurirčkovi pošti.

Predsednik ZZB NOV Velenje je najprej povedal, da je v njihovi mandatni dobi umrlo prek 100 borcev. Njihov spomin so počastili z enominutnim molkom. Uvodne besede je Filip Lesnjak namenil sedanjemu družbeno-političnemu in gospodarskemu položaju. Poudaril je, da se je dejavnost borcev po pismu tovariša Tita in izvršnega biroja predsedstva ZKJ še povečala. Pismo ni spodbudilo le borce komuniste, ampak tudi borce nekomuniste. Na to kažejo med drugim tudi letne konference, ki so bile obiskane kot še nikoli doslej. Na njih so razpravljali o stabilizaciji, vključevanju v druga gospodarska področja; celo lastne probleme so obravnavali kot drugotne. »Zavedamo se, da nam ne bo nič pomagalo, če bomo samo zahtevali od družbe, sami pa zato ničesar storili. Če hočemo, da bomo lahko zadovoljivo reševali vsa materialna vprašanja borcev od stanovanj in priznavalnin do pokojnin, je nujno, da dvignemo ekonomsko raven naše družbe, da ozdravimo naše gospodarstvo,« je pristavil predsednik.

Borci se bodo še naprej vključevali v vse družbeno-politične in samoupravne organe in dajali družbi dragocen prispevek — svoje izkušnje dosedanje socialistične graditve. Še naprej bodo tvorno sodelovali pri odpravljanju negativnih pojavov in razkrivanju njihovih nosilcev. Vse to kaže, da so in da bodo borci še vedno prisotni v našem vsakdanjem družbeno-političnem dogajanju, da še vedno opravljajo svoje pomembno zgodovinsko poslanstvo, čeprav so bili v bližnji preteklosti tudi primeri, ko so bili zapostavljeni, ko so jih hoteli odriniti, nemalokrat pa so morali poslušati celo žaljivke in podtikanja.

Pravilno vrednotenje revolucionarnih tradicij in njihovo prenašanje na mlade bo tudi v prihodnje pomembna dejavnost borcev. Poudarili so, da so izleti v partizanske kraje, obiski zgodovinskih obeležij iz NOB, partizanski pohodi itd., dobra oblika obnavljanja in širjenja tradicij, zajema pa premalo članov in mladine. Zato bodo morali najti še druge oblike, še zlasti množična srečanja vseh borcev in aktivistov vsaj enkrat na leto.

Vsako leto se borci srečujejo tudi z vse večjimi težavami glede vzdrževanja in obnavljanja spominskih obeležij iz NOV. V velenjski občini je prek 60 takšnih objektov. Mnoge je že načel zob časa, precej pa jih je bilo grajenih nestrokovno in iz slabega materiala, ker organizacije niso imele dovolj denarja. Za njihovo obnavljanje potrebujejo iz leta v leto več denarja. Tega pa iz svojega proračuna ne bodo mogli zagotoviti, zato bodo morali zaprositi za pomoč delovne organizacije. Menili so, da bi bilo najbolje, da prevzame ce-

(Dalje na 3. strani)

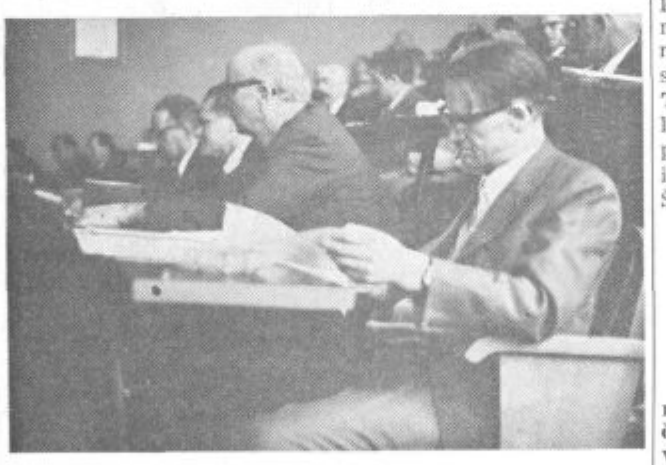

Skupščina občinskega združenja ZB NOV, ki je bila 3. marca v Velenju

NASTOPILO 800 MLADIH PEVCEV

V soboto, 10. marca je bil v Velenju veličasten nastop in srečanje mladih pevcev iz naše občine. Sodelovalo je 16 pevskih zborov, od tega 10 otroških in 6 mladinskih. Na srečanju je sodelovalo 843 mladih pevcev. Zanimivo je, da so bili vsi zbori mešani, razen dekliškega velenjske gimnazije. Na prireditvi so sodelovali otroški zbori iz VVU Šoštanj in Velenje, osnovnih šol Šmartno ob Paki, Topolšice, Biba Röck Šoštanj, Pesje, Gustav Šilih Velenje, glasbene šole F. Komna Koželjskega Velenje, osnovne šole Miha Pintar-Toledo in III. osnovne šole. Od mladinskih zborov pa so nastopili šolski zbori iz šole Gustava Šiliha, Šmartna ob Paki, Biba Röck Šoštanj, K. D. Kajuh Šoštanj, mladinski zbor III. osnovne šole Velenje in gimnazijski dekliški zbor.

Revija pevskih zborov iz velenjske občine se je v soboto zaključila. Komisija, ki so jo sestavljali Branko Rajšter, pedagoški svetovalec za štajersko območje iz Maribora, magister petja Gabrijelčič iz Ljubljane in Egon Kunej iz Celja, je ocenila kot najboljši pevski zbor, dekliški zbor iz gimnazije, ki ga vodi Ivan Marin, in mladinski pevski zbor iz osnovne šole K. D. Kajuh Šoštanj, ki ga vodi Štefka Lojen. Od otroških zborov pa je zasedel prvo mesto otroški pevski zbor iz osnovne šole Miha Pintar-Toledo pod vodstvom Anice Pukl.

OSREDNJA KRVODAJALSKA AKCIJA

Ob 20-letnici prostovoljnega krvodajalstva bo občinski odbor Rdečega križa v Velenju priredil proslavo, ki bo predvidoma 2. junija. Pester kulturni spored bodo obogatili še s podelitvijo odličij za krvodajalce in priznanj ter odlikovanj za organizatorje prostovoljnega krvodajalstva v naši občini. Na proslavo bodo vabljeni vsi krvodajalci, ki jih je v Velenju 7360.

Čeprav je proslava organizirana vsako leto, ji bo letos zaradi velikega jubileja potrebno izkazati posebno pozornost, s tem pa prispevati tudi k pridobivanju novih prostovoljnih krvodajalcev.

Lansko leto je RK izvedel tudi dve akciji, ki sta dali največ krvodajalcev. Prva je bila 26. februarja v Šmartnem ob Paki, kjer je prišlo na odvzem 156, druga pa je bila v mesecu maju, ko so za zavod Ljubljana pritegnili kar 1558 krvodajalcev.

Stanovalcem novega stanovanjskega bloka GORENJE v Velenju želi prijetno počutje v novem domu

veleblagovnica

NAMA Velenje

TRGOVSKEGA PODJETJA

nama

LJUBLJANA

In da boste lahko vaše novo stanovanje opremili kar najlepše in najbolj poceni, vam nudimo od 12. do 31. marca 1973

5-odstotni popust

za nakup kuhinjskega in sobnega pohištva

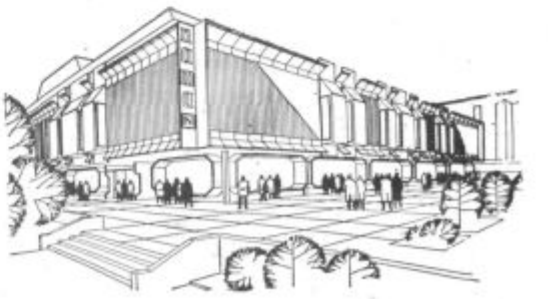

TA POPUST VELJA TUDI ZA NAKUP NA POTROŠNIŠKI KREDIT

Zadnje dni po svetu...

• **KRVAVA DRAMA V KARTUMU** — Sedem komandosov »Črnega septembra«, teroristične organizacije, ki je palestinsko odporniško gibanje ne priznava za svoj zakoniti člen, je prejšnji teden vdrlo v veleposlaništvo Saudske Arabije med svečanim sprejemom in se kasneje zabarikadiralo v njem skupaj z več talci. Medtem, ko so druge izpustili, so ameriškega veleposlanika in odpravnika poslov ter belgijskega odpravnika poslov zadržali in so jih bili pripravljeni izpustiti šele tedaj, ko bi jordanske oblasti izpustile nekatere njihove zaprte tovariše, isto pa bi morali storiti tudi Izrael, Zvezna republika Nemčija in ZDA. Ker omenjene države tega niso storile, so komandosi tri talce ubili ter se predali sudanskim oblastem. V Kartumu so sporočili, da jim bodo sodili z obtožbo za uboj. Medtem se je v sudanskem glavnem mestu tudi zvedelo, da so prijeli vodjo odbora palestinskega gibanja v Kartumu.

• **NOVE AKCIJE EGIPTA** — Egiptovski zunanji minister El Zajat je po uradnem obisku v Indiji odpotoval v Hong Kong in na Kitajsko. Med sedanjo turnejo namerava obiskati še Pakistan, Irak, Iran in Sirijo. V arabskih diplomatskih krogih se je zvedelo, da skuša egiptovski diplomat s to turnejo dobiti pomoč vseh držav za rešitev krize na Bližnjem vzhodu.

• **ALLENDE ZMAGAL** - Na splošnih parlamentarnih volitvah v Čilu so dobile združene vladne stranke narodne enotnosti 43 odstotkov glasov in si s tem še utrdile položaj v državi. Tako opoziciji ni uspelo izzvati ustavne krize in padca Allendove vlade.

• **GOLISTI SO OHRANILI VEČINO.** V drugem odločilnem krogu francoskih parlamentarnih volitev si je dosedanja vladna koalicija zagotovila absolutno večino tudi za prihodnjih pet let.

• **REVALVACIJA MARKE** — Šest izmed devetih držav Evropske gospodarske skupnosti se je dogovorilo, da bodo dovolile svojim valutam skupno drsenje do ameriškega dolarja, ko bodo mednarodna tržišča v ponedeljek spet odprta. Kot sestavni del tega sporazuma je Zvezna republika Nemčija sklenila revalvirati marko za tri odstotke.

• **POGAJANJA O OMEJITVI STRATEŠKE OBOROŽITVE** — V ponedeljek sta se v Ženevi sestali ameriška in sovjetska delegacija v drugem krogu pogovorov o omejitvi strateške oborožitve. Dogovorili so se o datumu plenarne seje konference in se sporazumeli, da se bodo ponovno sešli v torek. Prva faza pogajanj o omejitvi ofenzivnega jedrskega orožja se je začela v Ženevi 21. novembra lani in je bila 12. decembra prekinjena.

• **MAKARIOS NE BO VEČ NADŠKOF?** Sinoid ciprske pravoslavne cerkve je sklenil razrešiti ciprskega predsednika Makariosa škofovskega naziva. Makariosa so obtožili, da je prekršil cerkvena pravila, ker je poleg verske funkcije sprejel tudi posvetno oblast kot predsednik republike. V sporočilu je rečeno, da bo sklep začel veljati čez 30 dni.

• **UMRLA PISATELJICA PEARL BUCK** — Na svojem domu v Denbighiju je prejšnji teden v 80. letu umrla znamenita ameriška pisateljica Pearl Buck, znana po svojih romanih o življenju na Kitajskem. Za romana Dobra zemlja in Zmajevo seme je leta 1938 dobila Nobelovo nagrado.

...in domovini

• **TITO PONOVNO PREDSEDNIK ZKJ** — Na slovesnem zboru ob 10. obletnici kninske ekonomske šole so zahtevali, da tovariša Tita na prihodnjem kongresu znova izvolijo za predsednika ZKJ. Zahtevam, da Josipa Broza Tita ponovno izberejo za predsednika ZKJ, so se pridružile tudi še druge družbenopolitične organizacije v Jugoslaviji.

• **MITJA RIBIČIČ NOVI PREDSEDNIK RK SZDL** — Na seji republiške konference Socialistične zveze Slovenije, ki je bila v začetku tega meseca, so Janeza Vipotnika razrešili funkcije predsednika (imenovan je bil za generalnega direktorja RTV Ljubljana), za novega predsednika pa so soglasno izvolili Mitjo Ribičiča.

• **NA POT V AZIJO** — Predsednik ZIS Džemal Bijedić je odpotoval na pot po nekaterih azijskih državah. Poleg Indije in Šri Lanke bo obiskal še Malezijo, Singapur. Od tam pa je namenjen v Avstralijo. Ob vrnitvi se bo za nekaj dni ustavil še v Bangladešu. Dobre tri tedne trajajoča pot obiskov je neposredno ali posredno vpeta v naše široko zastavljene akcije pojasnjevanja in uglaševanja stališč pred četrtim vrhunskm srečanjem voditeljev držav in vlad neuvrščenih dežel, ki bo na jesen v Alžiru.

• **PODPORA SEKRETARIATA DELAVSKIM UNIVERZAM** — Zveza komunistov je v zadnjih mesecih s svojimi akcijami pokazala veliko zanimanje za poživitev idejnega dela pri vzgoji in izobraževanju. Zato so tudi na minuli seji sekretariata CK ZK razpravljali o nadaljnjem razvoju delavskih univerz. Dejstvo je namreč, da je dopolnilno in stalno izobraževanje delavcev na delovnih mestih eden prvih pogojev za uveljavljanje samoupravnih odnosov. S proklamiranimi samoupravnimi razmerji smo šele na začetku. Stalno družbenopolitično in strokovno izobraževanje bo usposabljalo delavce za njihovo vključevanje v družbena dogajanja.

Srečanje

UVELJAVLJAMO DELAVSKE AMANDMAJE

Ustavna dopolnila so med nami. Zdaj je čas, da jih kar najbolje v vsakdanjem življenju uveljavimo. Brez dvoma je pomembna oblika za poglobljene samoupravne socialistične odnose ustanavljanje temeljnih organizacij združenega dela (TOZD). V njih bi radi uveljavili in uzakonili razmere, ki bodo temeljile na resničnem razpolaganju delavcev s presežkom dela in dosegli pravo delavsko samoupravo. Kako daleč smo v velenjski občini z ustanavljanjem TOZD, kakšna je njihova vsebinska oblika, kako bo pravzaprav izgledala neka TOZD, in podobna vprašanja, smo hoteli razjasniti pretekli teden na razgovoru z ljudmi, ki neposredno delajo pri uresničevanju delavskih amandmajev. Na »srečanju v uredništvu« so sodelovali Teodor Jelen, predsednik in Franjo Mažgon, tajnik občinskega sindikalnega sveta Velenje ter Franc Pristovšek in Harold Karner iz tovarne gospodinjske opreme Gorenje, Franc Žula iz velenjskega rudnika, Rado Sivka iz Vegrada in Stane Mazej iz komunalno obrtnega centra.

• NAŠ ČAS: Pomembna oblika uresničevanja ustavnih dopolnil je brez dvoma ustanavljanje TOZD. Kako daleč smo s tem v velenjski občini?

TEODOR JELEN: Posamezne delovne organizacije že ustanavljajo TOZD, vendar sklenjenih sporazumov, razen ERE nima še nobena. Sporazumi so v glavnem že v osnutkih in zdaj o njih razpravljajo komisije, ki so bile ustanovljene pri delavskih svetih. Edina veja, kjer še ni dovolj narejenega, je gostinstvo. Pa tudi v sferi družbene dejavnosti še vedno ni razčiščeno, kaj naj bi bila pravzaprav TOZD, na primer v šolstvu. Podobno je v zdravstvu.

Lahko rečem, da je stanje precej dobro, da smo dovolj daleč in da so še zlasti po pismu predsednika Tita in izvršnega biroja predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije razprave v delovnih organizacijah še bolj intenzivirale.

• Ustvarjanje in delitev dohodka sta kvalitetni spremembi

FRANC MAŽGON: Začetek je pri vsaki stvari težak, še posebej pri obravnavanju takšnih družbenih premikov kot so TOZD oziroma uveljavljanje ustavnih amandmajev. Na nivoju naše občine pa tudi po delovnih organizacijah smo zelo dosti razmišljali o tem. V delovnih organizacijah je bilo večkrat rečeno, da zamujamo in je treba bolj pohiteti. Potem pa se je izkazalo, da je eno izpeljati pravo organiziranost, drugo pa vsebinska prilagoditev uveljavljanja ustavnih amandmajev. Če bi povedal realno oceno, potem smo s prilagajanjem ustavnih dopolnil na območju naše občine lahko zadovoljni.

• NAŠ ČAS: V mnogih delovnih organizacijah skušajo ustanavljati formalne TOZD ter zadržati nespremenjeno stanje, tako glede odnosov pri delu kot v zvezi z odločanjem o delitvi dohodka. Ali so tudi v velenjski občini prisotni takšni pojavi ali pa je morda opaziti drugačne oblike odpora?

FRANC MAŽGON: V začetku, ko smo začeli razmišljati o uveljavljanju dopolnil oz. ustanavljanju TOZD, smo dejansko v nekaterih organizacijah, zlasti v dislociranih enotah na območju naše občine, ugotavljali pri določenem krogu vodilnih ljudi — mi smo temu rekli — določeno neambicioznost. Skratka, nezainteresiranost teh dislociranih enot na območju naše občine, da se osamosvojijo oziroma, da dobijo nek status, je bila prisotna. Bile so tudi organizacije, kjer so zelo poenostavljeno pristopali k ustanavljanju TOZD. Tako so trdili na primer naslednje: dobro, mi smo že doslej imeli organizirano organizacijo tako kot ustavna dopolnila narekujejo in zato pri nas ne bo problemov. Pozneje, ko so začeli vsebinsko razmišljati o tem, pa se je stanje precej spremenilo.

HAROLD KARNER in FRANC PRISTOVŠEK iz velenjskega Gorenja ter na desni novinar Našega časa, Stane Vovk

TEODOR JELEN: V vseh delovnih organizacijah so poudarjali, dokler niso začeli temeljito razmišljati o vsebini ustavnih dopolnil, da nimajo nobenega problema, da imajo te zadeve že sedaj v redu urejene. Potem pa so spoznali, da je prav ustvarjanje in delitev dohodka tista nova kvalitetna razlika glede na prejšnje stanje, ko smo imeli ekonomske enote, samotojne organizacije združenega dela, oziroma najrazličnejše samoupravne oblike.

• NAŠ ČAS: Na današnji razgovor smo povabili vas, ki v delovnih organizacijah neposredno delate na uresničevanju ustavnih dopolnil. Prosimo vas, da nas seznanite, kako poteka delo v posameznem kolektivu, kako daleč ste z uveljavljanjem TOZD?

FRANC PRISTOVŠEK: Za Gorenje je značilno, da združuje v svojem okviru tovarne, ne samo z območja Slovenije, ampak iz vse Jugoslavije. Torej moramo ta problem reševati z dveh vidikov — z vidika organiziranja združenega podjetja in drugič z vidika ustanavljanja TOZD v posameznih podjetjih. Vedeti moramo, da sta vsebina in kvaliteta teh posameznih odnosov popolnoma različni, kadar gre za združevanje v posameznem podjetju kot tedaj, ko gre za širše relacije. Na področju združenega podjetja so bili naši odnosi v mnogočem podobni temu, kar je vsebina ustavnih amandmajev opredeljevala. Že prej so imele te organizacije lasten dohodek, ni bilo centralizacije sredstev, odnosi so obstajali čisto na prostem združevanju rezultatov dela. Tisto, kar je združevalo, sta bila program in plan.

• Ponekod skupščina, drugje svet delegatov

Izdelali smo že osnutek samoupravnega sporazuma med organizacijami v združenem podjetju, ki seveda predvideva določeno poglobitev nekaterih odnosov. Tako ni le gola ponovitev tega, kar je doslej obstajalo. Ta sporazum so vse organizacije Gorenja (Muta, Fecro, Elrad, Sever) sprejele. Le Lesna Šoštanj je izrazila željo, da bi bila TOZD v okviru velenjskega Gorenja. O tem se še razgovarjamo. Bile so tudi določene modifikacije prejšnjega stanja. Vsaka od teh organizacij ima tudi sedaj svoj dohodek, plan in premoženje, svoja sredstva ter samostojno stopa v odnose s tretjimi. Imamo tudi centralni samoupravni organ — imenovali ga bomo skupščina delegatov. Prav tako smo predvideli nekatere skupne sklade, ki jih doslej nismo imeli. Poudariti moram, da ne bomo organizirali neke posebne generalne direkcije, ker to celotni naši zasnovi ne ustreza. Torej na nivoju združenega podjetja ne bomo imeli skupnih služb kot posebnih TOZD.

Osnutek samoupravnega sporazuma predvideva, da skupščina voli samo generalnega direktorja, ki ima predvsem koordinacijsko nalogo. Tako bo določene pogodbe (npr. kooperacije s tujimi partnerji, kjer združeno podjetje nastopa v tem smislu, da obveznosti več teh organizacij prevzema) podpisoval glavni direktor, vendar skupaj s tistimi organizacijami, ki pri tem prevzemajo konkretne obveznosti. Združeno podjetje namreč, če ni soglasna ena od teh tovarn, ne more sprejeti neke konkretne obveznosti. Torej morajo biti samoupravni organi organizacij združenega dela tisti, ki bodo konkretno stvari izvajali; s temi sporazumi pa naj bi bilo tudi izraženo, da so sklepe sprejeli s sopodpisom.

Drugo problematiko predstavlja ustanavljanje TOZD v samem velenjskem Gorenju. O tem smo pripravili dve varianti: po prvi bi bil vsak obrat TOZD, po drugi pa bi bil kriterij branžna razdelitev dela (bela tehnika, elektronska). Obe varianti z vso problematiko smo dali v širšo razpravo kolektivu in ravno zdaj potekajo o tem zbori kolektiva. Želimo razširiti delo izven same komisije, tako da tudi k strokovnemu in analitičnemu delu pritegnemo čim več ljudi. Iz vseh problemskih vidikov želimo analizirati položaj vsake TOZD, da bo kolektiv z vsemi temi problemi sezna-

v uredništvu

njen in sam odločil, katero od teh dveh variant ali mogoče kakšno tretjo bo sprejel.

HAROLD KARNER: Tu pa bi želel opozoriti na nekaj problemov, ki so delno povezani tudi z nejasnostmi glede nove zakonodaje, ki še vedno ni sprejeta. Če je vsaka TOZD pravna oseba, je zelo pomembno usklajevanje tržnih nihanj. Gorenje ima zelo komplementaren program, ki se tudi tržno dopolnjuje. Ta tržna nihanja pa bi se brez ustreznih usklajevalnih instrumentov lahko izrazito pokazala na formiranju dohodka TOZD v posameznem obdobju.

Drug pomemben problem so devize. Govori se, da med TOZD ne bo možno prelivanje deviz. To pa bi lahko ogrozilo sploh izvajanje programa Gorenja, saj največ deviz potrebujejo predvsem novi proizvodi, ki se sami še niso uveljavili v izvozu. Pa tudi rešitev s »predkupno pravico« na devizni borzi bi znatno podražila proizvodnjo pri TOZD, ki bi morala devize na borzi kupovati (v kolikor jih bo sploh lahko, če sama z izvozom ne bo ustvarila zakonitih pogojev). Takšna nejasna, vendar zelo bistvena vprašanja, ovirajo delo pri ustanavljanju TOZD in bi bilo res potrebno, da bi zakonodaja o tem povedala dokončno besedo.

FRANC ŽULA: Uveljavljanje ustavnih dopolnil nas ni našlo nepripravljene, saj smo v rudniku lignita že pred tem razmišljali, da tiste oblike, ki smo jih doslej imeli, niso več najbolj primerne. Sedem TOZD, ki smo jih ustanovili 24. februarja, združuje nekaj bivših organizacij združenega dela (prej smo imeli deset samostojnih organizacij združenega dela). Že po petnajstem amandmaju smo ugotavljali, da jame vzhod, zahod in Škale sodijo skupaj, ker gre za enoten tehnološki proces. Zato smo vse, kar spada v proizvodnjo premoga združili v eno TOZD. Tako ta zajema jami vzhod in zahod, klasirnico, jamske gradnje in tisti del Škal, kjer so naša delovišča. Druga TOZD zajema elektrostrojno dejavnost. Potem imamo še naslednje: proizvodnjo gradbenega materiala, skupne službe, zunanje obrate, avtopark, sedma TOZD pa je proizvodnja plastike in zaščitnih sredstev. Poudariti moram, da je bila na zborih, na katerih smo razpravljali o ustanavljanju TOZD, sedemdeset do osemdeset odstotna udeležba. Do samega ustanavljanja nismo imeli nobenega problema. Osnutek samoupravnega sporazuma tudi predvideva, da bomo imeli v organizaciji združenega dela nekaj skladov (rezervni sklad, sklad skupne porabe, solidarnostni sklad in sklad za stanovanjsko izgradnjo). Ti skladi bodo skupni, o njih pa bodo odločale tako TOZD kot skupni organ, ki ga nameravamo ustanoviti, imenovali pa ga bomo svet delegatov.

Drugo pa je vprašanje, kako razdeliti premoženje po TOZD. Gre za to, da celotni obračun dohodka, storitev in realizacije prenesemo na temeljne organizacije. S tem želimo doseči, da bodo delavci v delavskih svetih TOZD neposredno odločali o vseh bistvenih vprašanjih.

FRANC ŽULA (na fotografiji desni): »V velenjskem rudniku nas uveljavljanje ustavnih dopolnil ni našlo nepripravljene.«

• Oblike in mehanizem

V osnutku samoupravnega sporazuma smo predvideli, da bi imeli poseben posvetovalni organ na ravni organizacije združenega dela RLV — svet delegatov. Samoupravna praksa je namreč pokazala, da so se izvršilni odbori dobro obnesli, zato nameravamo nekaj teh odborov združiti, tako da bi imeli še štiri. Le-ti bi bili organi izvrševanja nalog in politike TOZD v skladu s politiko, ki jo načrtuje ali koordinira svet delegatov. Torej bi bili ti izvršilni odbori neke vrste pomožni organ sveta delegatov.

Druga zamisel je naslednja. V samih TOZD nameravamo ustanoviti samoupravne informativne skupine po interesnih področjih. Predstavniki teh skupin bi bili neke vrste delegati v delavskem svetu TOZD. Prenašali bodo mnenje samoupravne informativne skupine na svet TOZD. Enak postopek bi šel od sveta delegatov OZD RLV; delegati TOZD prenašajo mnenje na svet delegatov, od tu pa bo tekel podoben postopek nazaj v skupino. Delavski svet TOZD pa bo tisti, ki bo v skladu s tem dogovarjanjem potrdil to, kar so sklenili.

Še nekaj besed o statutu pravne osebe v TOZD. Izoblikovali smo mnenje, da imajo TOZD že ustavno pravico do delitve in ustvarjanja dohodka in te jim nihče ne more odvzeti. Drugo pa je vprašanje nastopa do zunanjih partnerjev. Predvidevamo, da TOZD ne bi bile pravne osebe. Bodo pa morale solidarnostno jamčiti za sklenjene posle s svojim premoženjem skupaj z OZD, ki bo pravna oseba in kot taka garant za svoje TOZD. Temeljne organizacije bodo tudi ena do druge v medsebojnem solidarnostnem odnosu. Če bo na primer ena potrebovala določena sredstva, jih bo dala druga v obliki kredita.

O vseh teh problemih zdaj intenzivno razpravljamo v kolektivu in želimo, da bi sporazum sprejeli do rudarskega praznovanja.

• Deloma zadržuje spremljajoča zakonodaja

• NAŠ ČAS: V zadnjem času je tudi precej govora o združevanju na področju gradbeništva. Kakšno stališče imate v Vegradu do združevanja v okviru IMOSA?

RADO SIVKA: Vegrad je zainteresiran za združitev, saj vidimo v tem prednosti, ki bi temeljile na boljši in racionalnejši tehnologiji, modernizaciji proizvodnje; rezultat vsega pa bi moral biti cenejši kvadratni meter zgrajene stanovanjske površine oziroma večja konkurenčnost na tržišču. Kajti podjetja s približno tisoč zaposlenimi delavci si danes v Sloveniji zelo težko privoščijo močne razvojne centre, razvojne službe, ki pa so danes nujno potrebne. Seveda je tudi nekaj pomislekov v Sloveniji in Jugoslaviji proti takšnim velikim združenjem. Predvsem obstaja bojazen pred monopolizmom. Zato bo verjetno treba pripraviti tudi ustrezne protimonopolistične zakone.

Pri uresničevanju TOZD v našem podjetju smo izhajali iz naslednjih predpostavk: Prvič, doseči moramo maksimalno decentralizacijo organizacije, ki mora biti organizacijsko racionalna. Ugotavljamo namreč, da smo preveč centralizirani. In drugič — oblikovati moramo merila, s katerimi bomo določali in kontrolirali učinkovitost decentraliziranih enot. Pri tem je nujno treba vnaprej ugotavljati oziroma določati cilje, da se bo vedelo, za kaj je neka enota odgovorna in kaj mora z danim premoženjem ustvariti. Ter še tretjič — oblikovati je potrebno sanacijski sistem za kontinuirano dejavnost vodilnih ljudi in oblikovati tak samoupravni sistem, da uskladimo riziko in odgovornost.

Predvidevamo tudi, da bi skladi podjetja prišli v TOZD, uvedli pa bi še dva nova sklada: za kreditiranje in rezervni sklad (tega imamo že sedaj, dodali bi mu le solidarnostni sklad). Glede TOZD pa predvidevamo, da bi imeli tri: gradbeno operativo, industrijo in skupne službe.

STANE MAZEJ: Komunalno obrtni center je delovna organizacija, ki je po obsegu manjša. Prav iz tega pa izhajajo določeni problemi: imamo prek dvajset dejavnosti, ki po ustavnih dopolnilih izpolnjujejo splošne pogoje, da bi bila lahko vsaka izmed njih TOZD. Težko pa si zamišljamo na primer TOZD z dvema ali tremi zaposlenimi. Kako iz te rešitve? Že do zdaj so bile te dejavnosti precej samostojne glede ugotavljanja in delitve dohodka. Zamislili smo si, da bi sedanje delovne enote združili, bolj ali manj po sorodnosti, v pet enot. Sicer pa pri ustanovljanju TOZD ne bomo imeli podobnih težav, kot jih imajo organizacije, kjer je proizvodnja bolj enotna. Že doslej smo imeli te enote strogo ločene. Ugotavljanje in delitev dohodka je bilo ločeno, med enotami so bili popolnoma čisti računi, razdeljeno premoženje, sklade pa so imele svoje. Zamišljamo si, da bi imeli naslednjih pet TOZD: komunala, Modni salon, vrtnarstvo, storitvene dejavnosti in splošna uprava. Odprto pa je še vedno vprašanje glede pravne osebnosti TOZD. Prevladuje mnenje, da le-te ne bi bile pravne osebe, ker gre za zelo majhne enote. Naše nadaljnje delo ovira tudi počasnost spremljajoče zakonodaje.

• NAŠ ČAS: Kaj bi bilo potrebno še narediti, da bodo slej ko prej v vseh delovnih organizacijah velenjske občine ustanovili TOZD in da bodo te zaživele tako kot določajo ustavna dopolnila?

FRANC MAŽGON: Naj najprej poudarim, da smo nezadovoljni zaradi neusklajenih teoretičnih razmišljanj različnih avtorjev. Neaktivnost posameznih republiških ustanov (gospodarskih zbornic, interesnih skupnosti) je tudi vzrok, da smo na primer v družbenih dejavnostih tako malo naredili. Prav tako še vedno niso usklajena stališča glede pravnega statusa TOZD.

Nujno potrebno se mi tudi zdi, da bi se morale razprave v zvezi z ustanavljanjem TOZD spustiti čim nižje — do delavca. Dosledno pa je treba izvajati informiranje na ravni delovne organizacije. Kajti dobro informiranje je bistven pogoj za uveljavitev delavske kontrole.

Razgovor sta vodila:
Stane Vovk,
Ljuban Naraks

STANE MAZEJ, RADO SIVKA, in FRANJO MAŽGON

Veseli smo, da živimo v času...

(Nadaljevanje s 1. strani)

lotno skrb za vzdrževanje objektov komisija pri občinski ZZB NOV s pomočjo krajevnih organizacij zveze združenj borcev. Delovne organizacije pa bi zaprosili za pomoč pri izvedbi večjih popravil in za postavitev novih objektov. Začeli bodo tudi zbirati predmete in fotografsko gradivo za dopolnitev muzeja na velenjskem gradu.

Predsednik je tudi izrekel prepričanje, da v velenjski občini ne bomo zadnji glede akcije za zgraditev spominskega doma v Kumrovcu. »Lahko zatrdim, da bo dinar socialno šibkega borca ali borke enako cenjen kot 10, 20 ali več dinarjev premožnejšega borca in aktivista,« je dodal Filip Lesnjak.

Tudi v Velenju ugotavljajo, da je zaradi bolezni in starostne onemoglosti vedno več socialno šibkih borcev. Slišati je bilo željo, da bi borci dobili svojo ambulanto in zdravnika, saj bi se s tem izognili marsikaterim nevšečnostim, na katere naletijo pri obisku ambulante. Prav tako so poudarili, da je žalostno dejstvo, da so klimatska zdravilišča domala vsa zaprta za borce. Vedno več je tudi zahtev po novih in povečanju dosedanjih priznavalnin. Raste tudi število prosilcev za enkratno pomoč, dijaške pomoči itd. Zato bo komisija za materialna vprašanja borcev NOV v naslednjih tednih opravila podrobno analizo v zvezi s temi vprašanji. V svojem poročilu je Filip Lesnjak opozoril tudi na nesprejemljivost zakona, ki daje status borca le tistim pred 9. 9. 1943 in 13. 10. 1943 na Primorskem. Dejal je, da bi morali ta datum popraviti, saj mora zdaj tisti, ki se mu prizna status borca na primer samo dan po tem datumu, delati kar pet let več, da si pridobi pravico polne starostne pokojnine.

Še precej je vprašanj, o katerih so spregovorili. Iznesli so mnogo problemov, prošenj, pa tudi kritik. Vse težave borcev bo novi odbor skrbno proučil in jih skušal čim bolj zadovoljivo rešiti. Za novega predsednika so znova izvolili Filipa Lesnjaka, za sekretarko pa Maro Zrnič. Podprli so tudi predlog, da bi znova izvolili za predsednika in sekretarja Republiškega odbora ZZB NOV Janka Rudolfa in Franca Vrhovška.

Na skupščini velenjskih borcev so podelili ob 10-letnici tradicionalnega pohoda pionirjev Kurirčkove pošte priznanja tistim posameznikom, ki najmanj pet let uspešno sodelujejo v tej priljubljeni akciji pionirjev. Priznanja Zveze prijateljev mladine in ZZB NOV Slovenije so dobili: Berta Zavolovšek, Janez Avberšek, Miloš Volk, Franc Hudomal, Rudi Švajger, Jože Slatinšek, Marija Žorž, Albin Medved, Ivan Glusič, Zorko Kotnik, Franjo Nagode, Jože Pečnik, Martin Slatinšek, Anica Podlesnik, Lija Modrijan, Martin Pustatičnik, Majda Šup in Vida Polutnik.

Naj zapis končam z besedami predstavnika republiškega odbora Vida Jerača, v katerih je izzvenela skupščina: »Delo organizacije bo v prihodnje še težje. Vendar smo še vedno toliko močni, da lahko aktivno posegamo v tokove naše družbe in se borimo, da se razvijajo v tisti smeri, ki smo jo *določili med NOV*«.

STANOVANJA ZA DELAVCE GORENJA

Potem ko je delavski svet tovarne Gorenje dal v javno razpravo načela politike dodeljevanja stanovanj delavcem, jih je na podlagi številnih pismenih pripomb zaposlenih tudi sprejel.

Gorenje je dobilo s tem pomemben akt, s pomočjo katerega dodeljujejo stanovanja. Politika je zastavljena tako, da forsira socialno šibkejše kategorije delavcev, medtem ko tiste z boljšimi materialnimi pogoji spodbuja k vlaganju lastnih sredstev za izgradnjo stanovanj.

Da bi dosegli ta namen, so v tovarni izdelali točkovni sistem za ugotavljanje upravičenosti delavca do dodelitve stanovanja. Sistem točkovanja zajema stanovanjske razmere delavca, zasluge delavca ter interes podjetja, da obdrži delavca.

Še preden so načela sprejeli na seji delavskega sveta, so poskusno obdelali 70 prijavljencev. Ugotovili so, da je predlog načel, ki so jih razdelili med 5000 delavcev, zastavljen v prid tistim, pri katerih je stanovanjski problem najbolj pereč.

Javna obravnava tega tako pomembnega življenjskega vprašanja je naletela na veliko odobravanje med delavci. Komisija je na osnovi pripomb delavcev predložila delavskemu svetu v potrditev takšen akt, ki je lahko za zgled tudi drugim delovnim organizacijam.

PRIKLJUČITEV USNJARNE K IDNUSTRIJI USNJA VRHNIKA

Zadnji dan februarja je bil v tovarni usnja Šoštanj referendum o združitvi z industrijo usnja na Vrhniki. Od 525 volilnih uravičencev je glasovalo 465 (28 je bilo opravičeno, 32 pa neopravičeno odsotnih). Od tega se je 442 (več kot 95 odstotkov) izreklo za priključitev, le 17 je bilo proti, 6 glasovnic pa je bilo neveljavnih.

20 let Gorenja vaših 20 let

Cenjeni potrošniki!

Gorenje slavi letos 20-letnico svojega obstoja. Za nami je 20 let naporov, 20 let odrekanja, trme in volje, vztrajanja in hotenja, prepričanja, da smo izbrali pravo pot. Vaša zvestoba in zaupanje nam to potrjujeta.
Gorenje je danes nepogrešljiv sestavni del vašega doma, je pomemben del vašega prostega časa, je nagrada moža ženi, je vaš spremenjen odnos do okolja in družbe in vaša nova vloga v njej.
Gorenje je vaš prijatelj, je uresničitev vaših želja.
Gorenje je mladost in tradicija.

V okviru praznovanj v jubilejnem letu bomo posvetili posebno pozornost letošnjemu praznovanju osmega marca.

Od 5. februarja do 31. marca 1973 bo vsak kupec, ki bo kupil pralni stroj Gorenje, dobil naše darilo kuhinjsko tehtnico Gorenje rekord.

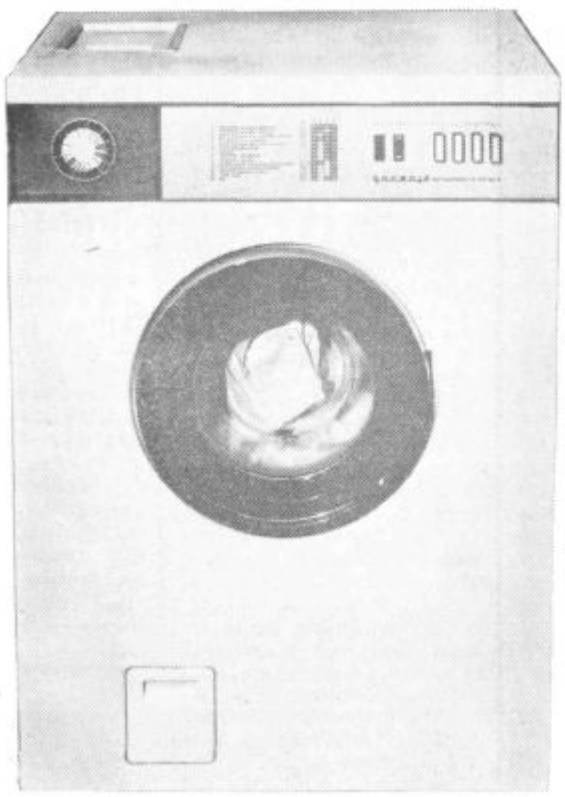

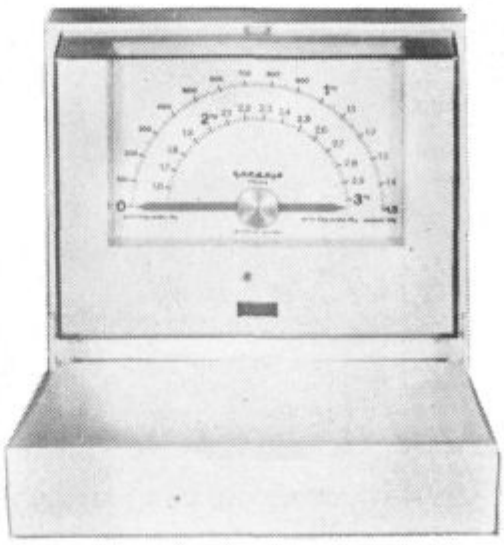

**kolektiv
tovarne
gospodinjske opreme
gorenje velenje**

Želijo trgovino

Danes so že bolj redki kraji, ki ne bi imeli šole, trgovine, gostilne ali pa vsaj enega izmed teh objektov. Prebivalci Hrastovca se s tem ne morejo pohvaliti. To bi lahko storili pred več kot dvajsetimi leti, ko so imeli kar dve trgovini pa tudi gostilno. V zadnjem času pa vse bolj ugotavljajo, da potrebujejo trgovino ali vsaj kiosk. Za to se zlasti zavzemajo gospodinje, ki morajo po vsako drobno stvar (če jim slučajno zmanjka) k sosedi, če pa te ni doma pa kar na precej dolgo pot v Velenje. Sicer pa prisluhnimo njihovim željam.

ANGELA REDNAK: V tem kraju je bila že včasih trgovina. Celo v naši hiši smo jo imeli. Po vojni so trgovino zaprli in smo se zelo težko navadili na kar dolgo pot v Velenje. Zlasti utrujajoča in nevarna je pot za nas starejše ljudi zaradi vse gostejšega prometa. Bojimo se tudi, da bomo sedanjo cesto izgubili zaradi ugrezanja zemlje in bomo morali hoditi na nakupovanje prek Konovega. S tem bo pot še daljša... Tisti, ki nimamo prevoznega sredstva, bomo tako porabili kar precejšen del dneva za nakupovanje. Poudariti pa moram še to, da se je število prebivalcev v kraju v zadnjem času zelo povečalo in da trgovina ne bi služila samo nam, ampak tudi Cirkovčanom, pa tudi Plešivčanom in Šentvidčanom.

TONE KNEZ: Živimo v obdobju, ko moramo strmeti za tem, da bi bilo življenje ljudem čim lažje. V zadnjem času opažamo močan dvig standarda v celotni družbi, še zlasti v mestih. Za razvojem pa zaostajajo prebivalci na vasi, med drugim tudi zaradi precejšnje oddaljenosti od mesta oziroma trgovin. Z razvojem Velenja so posamezni kraji ostali prikrajšani za nekatere stvari. Naš kraj je ostal brez dveh trgovin. Na drugi strani pa se je v zadnjem času število prebivalcev v našem predelu občutno povečalo. Pot v Velenje je precej naporna in dolga za starejše ljudi in za vse tiste, ki nimajo prevoznega sredstva. Če hočejo, na primer dobiti kilogram sladkorja, morajo »žrtvovati« ves dopoldan.

FANIKA KRAJNC: Glede na hiter porast prebivalstva na območju Škal, Hrastovca in Cirkovc menim, da je nujno potrebno, da se v tem predelu zgradi trgovina v manjšem obsegu ali pa vsaj kiosk. Že pred vojno sta bili v Hrastovcu trgovina in gostilna. Takratni lastniki so imeli kljub majhnemu številu prebivalcev še dokaj dober promet. Če pa upoštevam, da se je takratno število prebivalcev najmanj podeseterilo in da bo še naprej naraščalo — kar dokazuje vedno več novih enodružinskih hiš — je graditev trgovine še tem bolj potrebna. Ker je oddaljenost Hrastovca od Velenja kar precejšnja, smo pri tem najbolj prizadete gospodinje, saj nam dolga pot jemlje že tako dragocen čas.

GUSTAV VERDELJ: Podobno vprašanje smo zastavili tudi komercialnemu direktorju ERE: Razumemo želje prebivalcev Hrastovca in drugih še bolj oddaljenih krajev. Vendar pa zaradi stabilizacijskih ukrepov za zdaj ne moremo uresničiti teh želja; še zlasti zato, ker ti okoliški kraji ne prenesejo trgovine z industrijskimi proizvodi. Gre le za trgovino z živili. Če pa hočemo, da bo takšna prodajalna rentabilna, mora ustvariti na mesec vsaj 150 tisoč dinarjev celotnega dohodka. Tega pa ti kraji zaradi premajhnega števila prebivalcev ne morejo zagotoviti. Ne izključujemo pa možnosti, da bi se pozneje — v boljših pogojih lotili graditve manjše samopostrežne trgovine.

Slišali smo želje Hrastovčanov in prebivalcev, ki so si svoje domove postavili ob Lepeni. Spoznali smo tudi možnosti oziroma ovire, zaradi katerih bo ta predel verjetno še v naslednjih nekaj letih ostal brez trgovine. Gospodinje bodo tako še naprej hodile po »ščepec« soli k sosedi, če bodo pa potrebovale kaj več, bodo vzele iz predalov mreže (nahrbtniki so danes že bolj redki) ter se napotile v tri do štiri kilometre oddaljeno Velenje.

Zvezo mladine približati mladim

Kako naj bo mladina organizirana, je pogosta tema razprav, o tem so tudi spregovorili na III. konferenci ZKJ, ki je bila posvečena mladini.

V naši občinski organizaciji Zveze mladine si prizadevamo, da bi v današnjem razgibanem življenju organizirali mladino v vseh sredinah, kjer dela in živi. Edino tako bo delo Zveze mladine uspešno.

Na konferencah mladinskih aktivov je bilo prisotno mnenje, da je delo naše organizacije v nekaterih sredinah še vedno preveč zaprto, da je delitev dela v aktivih premalo prisotna. Tako pa izgubimo del mladine, ki je ne znamo pravočasno pritegniti k aktivnemu sodelovanju. V aktivih imamo še vedno premalo idejnih jeder, ki bi morala biti pobudnik različnih aktivnosti. Delo je še vedno premalo razdeljeno po interesnih področjih, samoupravno in politično delo pa je še preskromno.

Pred nami je volilna konferenca občinske organizacije Zveze mladine Velenje. Veliko je bilo razmišljanj, kako organizirati delo občinske konference in njenih organov. Člani občinske konference bodo odslej delali v štirih specializiranih konferencah, in sicer: v specializirani konferenci, ki bo združevala mladino v organizacijah združenega dela, v specializirani konferenci, ki združuje šolsko mladino, specializirani konferenci, ki združuje mladino iz aktivov ZM v krajevnih skupnostih, in v specializirani konferenci mladine, ki dela v interesnih dejavnostih.

Te konference bodo imele stalni in nestalni del. Stalni del sestavljajo člani občinske konference, nestalni del pa delegati, katere volijo aktivi neposredno pred sejami specializiranih konferenc. S tem načinom smo tudi v našo organizacijo začeli uvajati delegatski sistem. Kvaliteta dela be so tako lahko izboljšala, saj bodo delegati na sejah razpravljali in odločali iz področij dela, katera poznajo.

Na mladinski konferenci bo osrednja razprava posvečena ustavnim spremembam in uvajanju delegatskega sistema. Sprejeli bodo tudi program dela za naslednje obdobje, beseda pa bo tekla tudi o nekaterih drugih aktualnih problemih.

Poleg članov občinske konference Zveze mladine, ki so jih izvolili aktivi in ostale organizacije, vabimo tudi druge zainteresirane, da pridejo na konferenco, ki bo v ponedeljek, 19. marca ob 16. uri v dvorani občinske skupščine. kj

Naši pionirji in kurirčkova pošta

Kurirčkova pošta, ki je že tradicionalna, bo letos vodila po petih poteh. Velenjski pionirji spadajo pod Koroško progo. Začetek kurirčkove pošte bo v Mežici, od koder bo šla preko Velenja in Kamnika v Ljubljano.

V Velenje bo prispela iz Slovenjega Gradca 18. aprila ob 10. uri. Pionirji pa jo bodo sprejeli pri spomeniku XIV. divizije. V občini bo ostala pet dni, to je do 23. aprila, zatem pa jo bodo naši pionirji ob 10. uri predali žalskim pionirjem pri zadružnem domu v Vinski gori.

V kurirčkovo pošto so vključeni vsi pionirski odredi v naši občini. Neposredno bo sodelovalo preko 100 pionirjev, 600 pa jih bo v zaščitni četi. Nekdanji partizani—borci, bodo pionirje spremljali na njihovi poti in sodelovali pri kurirčkovi pošti predvsem kot organizatorji.

Pionirji tudi nimajo točno začrtane poti po kateri bi naj dostavili kurirčkovo pošto. Komisija je namreč pripravila samo okvirni program, pot pa si bodo izbrali pionirji sami, da bi se tako izognili številnim zasedam, ki jih bodo čakale. Verjetno bodo pot večkrat spremenili, da bi prelisičili sovražnika. Kljub možnim spremembam na pohodu, pa si bodo morali vse načrtovati tako, da bodo na javkah točno ob uri. Čas predaje kurirčkove pošte imajo namreč določen.

V Velenju bodo letos poskusili še nekaj novega. Po končanem pohodu bodo organizirali sestanek med pionirji kurirčkove pošte in predstavniki SLO, ki bodo tokrat sovražniki, da bi skupno razčlenili ves pohod. Tako bodo pionirje lahko tudi opozorili, kje so napravili napake, kje bi jih sovražnik lahko zajel in čez katera mesta ne bi smeli, ker so se tako bolj, kot bi se lahko, izpostavljali sovražniku.

Upajmo, da so naši pionirji navihani bolj kot njihov »sovražnik« in da ga bodo v vsakem pogledu prekosili in potegnili za nos.

Zaključek kurirčkove pošte bo 19. maja v Ljubljani, 25. maja pa jo bo delegacija slovenskih pionirjev predala v Beogradu predsedniku Titu.

Obdaritev za novo leto

Na koncu starega leta so v Pesjem proslavili predzadnji dan v letu najstarejši prebivalci, ki so na jesen svojega življenja osameli in so potrebni socialne pomoči. Slavje so organizirale družbenopolitične organizacije tega kraja, sodelovali pa so še Marija Žorževa, učiteljica in družbena delavka ter otroški pevski zbor pod vodstvom Martina Slatinška.

Starejši, ki so najbolj potrebni socialne pomoči, so bili tudi obdarovani. Vseh daril je bilo okoli 50, pripravile pa so jih občinska in krajevna organizacija RK in organizacija društva upokojencev. Trije najstarejši občani Pesjega pa so dobili darilo skupščine občine Velenje.

Mladinci Gorenja in njihovo delo

V tovarni Gorenje Velenje so imeli 24. februarja redno letno konferenco tovarniške organizacije zveze mladine.

Na konferenci so pregledali izpolnitev nalog v preteklem obdobju in si zastavili nov delovni program za obdobje do marca 1974. V preteklem letu so precej naredili, vendar pa niso zadovoljni z delom tovarniške konference ZM, ki je še vedno preveč forumska, čeprav so največ sil usmerili prav k odpravljanju tega problema.

Program dela, ki so si ga zastavili za prihodnje obdobje, obsega družbenopolitično delovanje, kulturno zabavno področje, šport in rekreacijo ter informiranje v njihovem glasilu Telex.

V Podkraju aktiv ZM

V krajevni skupnosti Podkraj — Kavče živi preko sto mladih, ki že nekaj let niso organizirano delovali. Da so prenehali z aktivnim in organiziranim delom, je bil eden izmed glavnih vzrokov prostor, ki ga v tej krajevni skupnosti nimajo.

Na pobudo ostalih družbenopolitičnih organizacij je bila preteklo nedeljo mladinska konferenca, ki so se je poleg mladincev udeležili tudi predstavniki ostalih organizacij.

Na konferenci so se seznanili z aktualnimi nalogami mladine in sprejeli program dela. V programu dela so še posebno poudarili skupno prizadevanje z vsemi ostalimi organizacijami, da dobijo v tem kraju svoje prostore za normalno delo vseh organizacij in za potrebe krajanov. Želijo tudi, da se zgradi športno igrišče in čimprej modernizira cesta; pri vseh teh delih pa so pripravljeni pomagati s prostovoljnim delom.

Pohvalno je, da so dale ostale družbenopolitične organizacije iz te krajevne skupnosti pobudo za ustanovitev aktiva. To je neposreden doprinos k uresničevanju stališč III. konference ZKJ, da se organizira mladina v vseh sredinah, kjer dela in živi.

Aktivov Zveze mladine pa še vedno ni v tistih krajih Šentilj, Lokovica, Topolšica), kjer imajo mladi večje možnosti za delo in zagotovljene prostore. Tudi v teh krajih bo potrebno ustanoviti aktive Zveze mladine, zato pa so poleg občinske konfernce Zveze mladine odgovorne tudi krajevne organizacije. kj

Razstava likovnikov iz Gorenja

V velenjski galeriji je razstava umetnikov-amaterjev, ki jo je tokrat pripravila tovarna Gorenje ob svoji 20-letnici obstoja. Vsi razstavljalci - umetniki so zaposleni v enem od obratov Gorenja. Na njihovih delih je predvsem videti življenjsko motiviko, ki prikazuje okolje, v katerem živijo. To so umetniki Repnik, Lukač, Gruber, Torej, Herman in Rutnik. Sami domači ustvarjalci, ki so v svoje ilke in podobe zajeli izrazite življenjske motive kot so: Hermanovi Čevljarji, Sejalci, Kosci in Repnikovi Razžaljeni in ubogi.

Skrb za čimboljšo obveščenost

V Vegradu si zelo prizadevajo za čim boljše obveščanje in vključevanje vsakega posameznika v dogajanje v podjetju ter za zagotovitev resničnega samoupravljanja vseh delavcev. Tako so sprejeli sklep, da morajo biti v vseh enotah enkrat na mesec delovno-informativni sestanki. Na njih bodo obravnavali probleme podjetja v tekočem mesecu in izpolnjene sklepe preteklega meseca. Sestanki, ki jih bodo vodili vodje enot, bodo trajali približno pol ure. Da pa ne bi trpelo delo, bodo potekali v času malic.

GRADITEV STANOVANJ MORA TEMELJITI NA DOSEDANJEM STANDARDU IN NORMATIVIH

Na 39. redni seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta Velenje so razpravljali med drugim tudi o razreševanju stanovanjske problematike in kreditnih odnosov v občini. V zvezi s tem so sprejeli več sklepov, s katerimi so seznanili zbor Ljubljanske banke — podružnice Velenje in vse podpisnike samoupravnega sporazuma o razpolaganju, izločanju in oročanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo.

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta ugotavlja, da terja trenutni politični položaj, da je treba dati celotni stanovanjski problematiki absolutno prednost. Pri akciji o graditvi tako imenovanih delavskih stanovanje ne gre sicer za slabe zasilne prostore kot bi jih nekateri radi prikazali. Pod takšnim imenom si mnogi predstavljajo neudobna, barakasta naselja s skupnimi sanitarijami in podobno. Predsedstvo vztraja na stališču, da so dejansko vsa stanovanja v velenjski občini delavska stanovanja. Zato tudi odklanjajo vse druge termine, ki se v zadnjem času ob razreševanju stanovanjskih vprašanj pojavljajo v državi.

Poudarjajo, da mora nadaljnja graditev stanovanj v občini temeljiti na dosedanjem standardu in normativih z nekaterimi izjemami. Prav tako bi morala biti nižja obračunska vrednost stanovanj oziroma naj bi bila na primerni ravni, saj gradbena podjetja, ki bodo sodelovala pri realizaciji načrtov, ne smejo kovati velikih dobičkov na tuj račun. Pri bodoči stanovanjski graditvi torej nikakor ne gre za cenena stanovanja, pač pa za ekonomična in racionalna, ki bodo ustrezala vsem normativom.

Predsedstvo vztraja tudi na tem, da je treba izhajati pri oblikovanju stanovanj iz več kriterijev, ki jih je treba tako uskladiti, da bodo ustrezali vsem zahtevam ekonomičnosti, funkcionalnosti in estetiki. Kajti zanemarjanje enega bi pomenilo prizadetost drugega. Težiti je treba tudi za tem, da se zboljšuje kultura stanovalcev. To pa bo doseženo le takrat, če bo stanovanjski prostor sodobno oblikovan. Če je stanovanje neustrezno, lahko nastanejo motnje v življenju uporabnika, kar lahko privede do socialnih problemov, problemov na delovnem mestu ter pri vzgoji otrok.

V sklepih, ki so jih sprejeli, predsedstvo poudarja, da je nujno potrebno, da se osnovna načela za formiranje samoupravnih stanovanjskih skupnosti opredelijo z družbenim dogovorom na republiški ravni. Pri bodoči stanovanjski politiki je tudi nujno, da se vsak delavec sam angažira v samoupravni stanovanjski skupnosti in skrbi za to, da v perspektivi pridejo do družbenega stanovanja predvsem delavci z nižjimi osebnimi dohodki, tisti z višjimi dohodki pa ob pomoči družbe do zasebnega stanovanja. Zaradi tega se mora prek kreditnega mehanizma stimulirati nakup stanovanj v etažni lastnini. V zvezi z blokovno izgradnjo pa je treba najti družbeni interes in ob tem krepiti zasebno lastnino z najemnim lastništvom oziroma odnosom. Stanovanja za delavce morajo po kvaliteti in velikosti ustrezati dogovorjenim standardom na območju velenjske občine. Zato predsedstvo vztraja pri zahtevi, da se od obvezno izločenih stanovanjskih sredstev v delovnih organizacijah koristi dve tretjini sredstev za graditev družbenih stanovanj.

Akcija za pospešeno graditev družbenih stanovanj mora biti sestavni del programa stanovanjske graditve v organizacijah združenega dela in TOZD. Ta program mora biti vključen v celotni razvojni načrt vsake delovne organizacije. Prav tako mora tudi vsaka gospodarska investicija vključevati potrebna sredstva za zadovoljitev stanovanjskih potreb novih delavcev.

Programi reševanja stanovanjskih vprašanj v delovnih organizacijah morajo biti podlaga za sestavo občinskega programa stanovanjske graditve, kar je ena prvih nalog iniciativnega odbora za formiranje samoupravne stanovanjske skupnosti. Takšni programi morajo biti kompleksni in zajeti tudi zemljiško in urbanistično politiko, družbeno normiranje sredstev itd. Program za delavce, zaposlene pri zasebnih delodajalcih, mora izdelati njihova osnovna sindikalna organizacija.

Predsedstvo tudi izraža prepričanje, da lahko usklajena zemljiščna in urbanistična politika ter jasnejši odnosi pri financiranju komunalnega opremljanja zemljišč z izvajanjem moderne tehnologije in industrijske graditve stanovanj bistveno vpliva na njihovo pocenitev. Zato se zavzemajo za javnost kalkulacij, s čemer bi preprečili »zidanje cen«. Stanovanja, katera bodo zgrajena predvsem v usmerjeni gradnji, se ne smejo pojavljati kot tržno blago, poudarja eden izmed sklepov.

Na seji so tudi poudarili, da vztrajajo na stališčih, da dopolnilno zbrana sredstva v višini treh odstotkov (razlika med šest in devet odstotki), ne bi smela biti obdavčena, če se delovne organizacije in družbenopolitične skupnosti samoupravno dogovorijo na ravni občine. Zahtevajo tudi, da je treba ob tem, ko terjamo zbiranje sredstev stanovanjskega prispevka od zasebnih delodajalcev, zagotoviti delavcem, zaposlenim v zasebnem sektorju, enake pravice pri upravljanju in koriščenju tako zbranih sredstev kot pri delavcih v državnem sektorju. Menijo, da povečano izločanje sredstev za stanovanjsko graditev ne bo pripeljalo do zastavljenega cilja, če ne bomo zagotovili namenskega koriščanja teh sredstev izključno za reševanje stanovanjskih vprašanj. Zato je treba takoj spremeniti vse predpise, ki omogočajo začasno koriščenje stanovanjskih sredstev za obratna sredstva.

S samopravnim sporazumom z občinskim odlokom se mora zagotoviti tolikšno izločanje sredstev za solidarnostni sklad, da bo omogočeno občanom z najnižjimi dohodki na družinskega člana, starim ljudem in drugim kategorijam pridobiti ter koristiti družbeno stanovanje in družbeno pomoč pri plačevanju stanarin. V občini je treba tudi takoj ugotoviti, katere organizacije združenega dela so že v celoti ali v večji meri rešile stanovanjske probleme svojih delavcev oziroma katere še tega niso storile.

Predsedstvo tudi vztraja pri tem, da se v zvezi s sredstvi bivšega občinskega stanovanjskega sklada, dalje s sredstvi zbranimi v banki od stanovanjskih varčevalcev in z oročenimi sredstvi za pridobitev stanovanja, javno razčisti, za kaj so bila ta sredstva doslej koriščena. Prav tako zahtevajo, da se krediti, ki so bili iz teh sredstev dani za graditev vikendov, za luksuzne adaptacije itd. vrnejo oziroma jih je treba takoj spremeniti v kratkoročna potrošniška posojila. Predsedstvo tudi podpira težnje, da s sredstvi za stanovanjsko graditev spodbujamo stanovanjsko varčevanje in oročanje sredstev občanov ter delovnih organizacij s tem, da jim dodeljujemo ugodne kredite za pridobivanje stanovanj v družbeni in v zasebni lasti. Ob tem pa menijo, da se je treba podrobno dogovoriti o najvišjih oziroma najnižjih mejah takega kreditiranja. Glede valorizacije stanovanj in stanarin pa so zavzeli stališče, da je vzporedno s tem treba rešiti tudi vprašanje valorizacije anuitet za stare stanovanjske kredite, ker je inflacija močno razvrednotila njihov pomen. Gre pa tudi za tiste kredite, ki so bili dani po nenormalno ugodnimi pogoji.

Podjetje za distribucijo toplote »TOPLOVOD« Velenje razpisuje prosto delovno mesto (ni reelekcija)

DIREKTORJA

Pogoj za zasedbo delovnega mesta:

- visoka strokovna izobrazba strojne stroke z najmanj 5 let prakse na vodilnem delovnem mestu in poznavanju toplotne tehnike, ali
- srednja strokovna izobrazba strojne stroke in najmanj 15 let prakse na področju toplotne tehnike.

Razpis velja 15 dni po objavi. Osebni dohodki po pravilniku podjetja. Stanovanja ni.

SVET ŠOLE III. OSNOVNE ŠOLE
razpisuje prosto delovno mesto

ŠOLSKEGA PEDAGOGA

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati imeti predpisano izobrazbo.

Stanovanja ni.

Kandidati naj pošljejo prijave na Svet šole III. osnovne šole Velenje v 15 dneh po izidu razpisa.

S peresom med proizvajalci

NOVAK PUZIGAČA

Zidarska kela in on

Vegrad sodi med tista podjetja, ki imajo gradbišča raztresena vsepovsod pa tudi delavci prihajajo iz raznih krajev, iz vseh republik. Novak Puzigača je doma iz Prijedora. Zmotil sem ga kar pri delu na gradbišču novega otroškega vrtca v Velenju. Ko sem ga hotel slikati, mi je dejal, naj malo počakam: »Takoj se bom preoblekel.« Prepričal sem ga, da bo v delovni obleki posnetek še zanimivejši in najin kratek pogovor je dokončno stekel.

• Kako ste zašli v Velenje?

— Avgusta lani sem slekel vojaško suknjo. Šole zaradi pomanjkanja denarja nisem končal nobene in znašel sem se pred pomembno odločitvijo. Kaj storiti? Kje naj se zaposlim, da bi čimprej prišel do poklica? Brata, ki sta na delu v tujini, sta me nagovarjala naj se jima pridružim, vendar sem se odločil za Vegrad.

• Ste bili pred tem že kje zaposleni?

— Ne, to je moje prvo podjetje. In ni mi žal. V podjetju so mi omogočili, da se udeležim tečaja za polkvalificirane zidarje. Bil sem med tistimi srečneži, ki so tečaj uspešno opravili in si pridobili poklic.

• Se je s tem kaj spremenilo?

— O, seveda! Zdaj nisem več »navaden« fizični delavec. Delo je lažje. Pa tudi zaslužim več.

• V vašem podjetju se je začela solidarnostna akcija za graditev stanovanjskega bloka. Ste seznanjeni s tem?

— Na partijskem sestanku so nas podrobno seznanili s to akcijo. Popolnoma se strinjam s tem in sem prepričan, da tako mislijo tudi moji sotovariši.

• Boste morda s tem rešili tudi svoj stanovanjski problem?

— Ne, ker imam stanovanje in sem z njim zadovoljen. Stanujem v samskem bloku.

• Verjetno ne delate vsak dan. Kako preganjate prosti čas?

— Tega imam kar precej. Včasih grem v kino, na sprehod ob jezeru ali berem. Mislim pa da mladi v Velenju nimajo tistega kar bi morali imeti. Tukaj sem že več mesecev pa še nisem slišal za mladinski klub, tudi disko klubov ni. Kljub temu pa le razumem, da je to mlado mesto, mesto, ki se še razvija in da bodo mladi vse to še dobili.

• In vaši načrti?

— Ne nameravam vse življenje nositi zidarske »kele«. Tukaj bom ostal še nekaj let, potem pa bi najraje odšel v Beograd. Končal bi rad kakšno šolo kovinske stroke.

S. VOVK

NOV TRGOVSKI CENTER

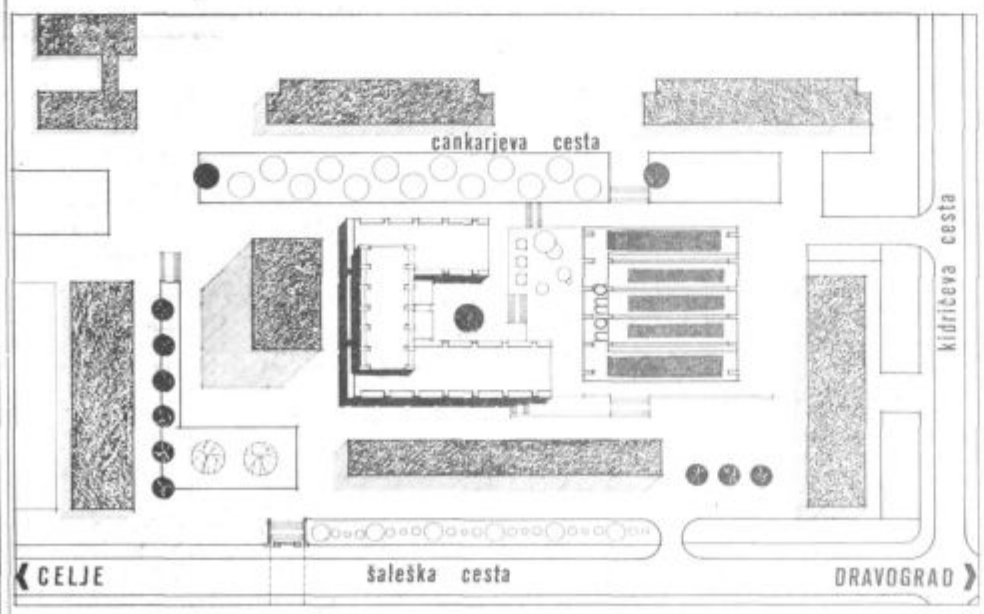

Prostor med novo NAMO in Vegradovim blokom bo kmalu izpolnjen. Že v začetku maja bo Vegrad na tem območju začel graditi nov trgovski center. Objekt bo imel 1.300 kvadratnih metrov poslovnih prostorov in 200 kvadratnih metrov kleti. In kaj bo v teh prostorih? Tukaj bodo našle svojo streho raznovrstne manjše trgovine. Vendar vsi prostori še niso oddani in še čakajo kupce. Težko bi bilo napovedovati, kdo bo najel še nezasedene prostore. Toda, če bi vprašali kakšnega mladega Velenjčana, kaj misli o tem, bi si prav gotovo zaželel, da bi tudi mladi tukaj dobili kakšen prostor, morda klub.

OBVESTILO

Prebivalce občine Velenje obveščamo, da posluje pogrebna služba pri komunalno obrtnem centru Velenje od 1. 2. 1973 dalje na pokopališču v Podkraju in ne več v Velenju, na Koroški cesti 46.

• Delovni čas: od 6.—18. ure

• Številka telefona: 85-452

Komunalno obrtni center Velenje

REPUBLIŠKO PRVENSTVO V KROSU POD POKROVITELJSTVOM LJUBLJANSKE NAME

ŠVERCOVA IN HOJAN REPUBLIŠKA PRVAKA

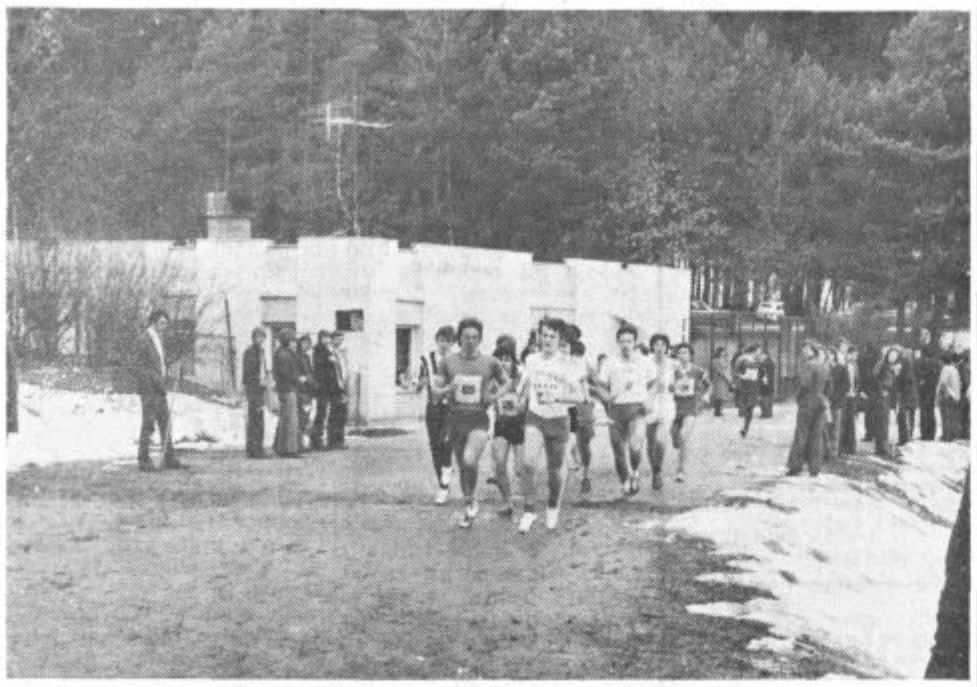

Atletski klub Velenje je, kot že nekajkrat doslej, odlično izvedel republiško prvenstvo v krosu. Tekmovanje je potekalo na skrbno pripravljenih progah v športnem parku ob Velenjskem jezeru. Start in cilj sta bila na stadionu. Pokrovitelje je bilo trgovsko podjetje NAMA Ljubljana.

Nastopilo je 230 tekačev in tekačic iz 17. atletskih klubov Slovenije. Najštevilnejši so bili domačini. Tekmovali so na progah od 1000 m mlajše mladinke pa do 8000 metrov člani.

Na letošnjem prvenstvu so veljali za favorite člani Olimpije, Kladivarja in AK Velenje. **Velenjski atleti so tokrat nastopili z velikim uspehom. Osvojili so prvo mesto med ekipami, pri mlajših mladinkah pa je Andreja Šverc bila prva. Edo Hojan je v teku na 4000 metrov dokazal, da je najboljši tekač na srednjih progah med starejšimi mladinci v republiki.**

Pomemben uspeh so dosegli tudi člani. V teku na 8000 m so se uvrstili: Stanko Koselj 4., Tone Vedenik 5., Milan Belak 7.

Rezultati — posamezno: **mlajše mladinke:** 1. Andreja Šverc (Vel.) 3.59,6; 2. Metka Čeh (Maribor) 4.05,3; 3. Darinka Bračko (Maribor) 4.11,2; 10. Renata Zupančič (Vel.); 13. Irena Zemljak (Vel.), 18. Vlasta Perš (Vel.); **starejše mladinke:** Danica Smrečnik (Ljb.) 4.41,7; 2. Mira Škarjak (Črnom.) 4.53,8; 3. Nada Šober (Ravne/Kor.) 4.57,0; 8. Majda Potoničnik (Vel.); 12—15. Branka Mihev (Vel.), Marjana Hojan (Vel.), Tonika Verdnik (Vel.), Jožica Rošar (Vel.); **članice:** 1. Breda Pergar (Mbr.) 7.48,4; 2. Biljana Martič (Mbr.) 7.52,4; 3. Danica Urankar (Celje) 7.55,4; 4. Darinka Ramšak (Vel.) 8.52,8; 10. Silva Berlak (Vel.); 11. Metka Šmidhofer (Vel.); **mlajši mladinci:** 3.000 m (39 tekmovalcev) 1. Maks Skubic (Ol. Ljb.) 8.52,5; 2. Jože Hudelja (Črnomelj) 8.54,6; 3. Bojan Britovšek (Vel.) 8.56,5; 9. Ivan Bizjak (Vel.); 10. Zvone Hižar (Vel.); 12. Bojan Ojstršek (Vel); **starejši mladinci:** 4.000 m (27 tekmovalcev) 1. Edo Hojan (Vel.) 14.04,2; 2. Dani Kovačič (Celje) 14. 04,1; 3. Bogo Mlakar (Ljb.) 14.30,6; 21. Marjan Planinšec (Vel.); 22. Boris Britovšek (Vel.); **mlajši člani:** 5.000 m (32 tekmovalcev) 1. Stane Ferfila (Ljub) 14.04,8; 2. Metod Žužek (Ljb.) 14.21,2; 3. Numan Ukič (Celje) 14.25,7; 22. Pavel Kreže (Trb.); 23. Ivan Breznik (Vel.); **člani:** 8.000 metrov (82 tekmovalcev) 1. Peter Svet (Celje) 22.19,0; 2. Milan Kotnik (Mbr.) 22.32,4; 3. Rudi Božič (Ljb.) 23.14,4; 4. Stanko Koselj (Vel.) 23.33,6; 5. Tone Vedenik (Vel.) 23.36,4; 7. Milan Belak (Vel.); 16. Ivan Urbancelj (Vel.); 17. Vinko Čajič (Vel.); 20. Jakob Grošelj (Vel.).

Ekipno — mlajše mladinke: 1. AK Velenje, Velenje 24, 2. AK Olimpija, Ljubljana 25, 3. TVD Partizan, Ptuj 27; **mlajši mladinci:** 1. AK Olimpija, Ljubljana 19, 2. AK Velenje 34, 3. AK Rudar Trbovlje 87, **starejše mladinke:** 1. KAK Ravne na Koroškem 17, 2. AK Olimpija Ljubljana 18; 3. AD Kladivar Celje 21, 4. AK Velenje 33; **starejši mladinci**: 1. ŽAK Maribor 34, 2. AK Olimpija Ljubljana 36, 3. AK Velenje; **mlajši mladinci:** 1. AK Branik Maribor 26, 2. AK Triglav Kranj 42, 3. AD Kladivar Celje 55, 4. AK Olimpija Ljubljana 58, 5. AK Velenje 102; **članice:** 1. AK Branik Maribor 8, 2. AD Kladivar Celje 16, 3. AK Velenje 25, 4. AK Olimpija Ljubljana 33; **člani:** 1. AD Kladivar Celje 29, 2. AK Velenje 32, 3. AK Olimpija Ljubljana 61. **Skupni ekipni plasma:** 1. AK Olimpija Ljubljana 250, 2. **AK Velenje 293.** 3. AD Kladivar Celje 339.

Edo Hojan — republiški prvak pri starejših mladincih: »Zelo sem zadovoljen z uspehom, ki sem ga dosegel in s tem, da sem premagal mojega največjega rivala Daneta Kovačiča iz Celja. Na državnem prvenstvu si želim, da bi se uvrstil v reprezentanco za Balkansko prvenstvo v krosu. Vendar ne vem, kako bo z mojo poškodbo noge.«

Andreja Šverc — republiška prvakinja pri mlajših mladinkah: »Na tihem sem upala na uspeh. Najhujša nasprotnica je bila Mariborčanka Čehova. Na državnem prvenstvu bom nastopila prvič. Nasprotnic ne poznam, se bom pa potrudila.«

KEGLJAČI TEKMUJEJO

Kegljači Partizana Šoštanj letos nastopajo v II. slovenski ligi. Doslej so se pomerili s svojimi nasprotniki v treh kolih.

Za ekipo Šoštanja nastopajo: E. Rauter, H. Rauter, M. Ivančič, J. Suhel, H. Zakelšek, M. Rajšter, M. Skornšek, B. Gornik in J. Godec.

V I. kolu so v Mariboru dosegli rezultat 6580 kegljev. Najboljši posamezniki: H. Rauter 875, M. Rajšter 869, M. Ivančič 841, H. Zakelšek 833, E. Rauter 808, I. Godec 800, J. Šuhel 793, B. Gornik 759. V II. kolu. Na kegljišču v Celju so postavili klubski rekord z rezultatom 7245 kegljev. (H. Rauter 956, B. Gornik 952, E. Rauter 951, M. Ivančič 907, J. Suhl 890, H. Zakelšek 881, M. Rajšter 878, M. Skornšek 830. V III. kolu, tekmovanje je bilo v Slovenj Gradcu. Dosegli pa so rezultat 6620 kegljev. Posamezniki: H. Rauter 884, J. Suhel 848, M. Ivančič 842, M. Skornšek 840, H. Zakelšek 834, E. Rauter 813, M. Rajšter 788, B. Gornik 769.

Po drugem kolu so v vodstvu kegljači Žalca z rezultatom 14212, Šoštanjčani pa so peti z rezultatom 13825 kegljev.

NESREČE

● V Šaleku je v blagem ovinku zaradi neprimerne hitrosti začelo zanašati Franca Krivca, ki je vozil osebni avtomobil z mariborsko registracijo. Vozilo je po nekaj metrih zanašanja zadelo v drevo. Ugotovili so, da je voznik vozil pod vplivom alkohola.

● Na cesti proti pensionu Herberstein je prišlo do trčenja dveh osebnih avtomobilov zaradi tega, ker je Ivan Oštir vzratno zapeljal s parkirnega prostora. Zadel se je v osebni avtomobil CE 518-56, ki ga je vozil Daniel Urbanc pod nadzorstvom inštruktorja Jožeta Javorška.

● Edvard Medved je svoj osebni avtomobil ustavil ob Celjski cesti v Velenju. Takrat pa je mimo pripeljal viličar Štefan Kranjc. Zaradi prevelike hitrosti je viličarja na poledenelem cestišču zaneslo in je zadel v sprednji levi del osebnega avtomobila, ki ga je porinil v vrtno ograjo. Gmotno škodo so ocenili na 5.000 dinarjev.

● V Šaleku je zaradi neprimerne hitrosti v nepreglednem ovinku zapeljal Peter Mijoč z osebnim avtomobilom CE 217-12 na drugo stran cestišča in trčil v tovornjak mariborske registracije, ki ga je vozil Ivan Mori.

● Na parkirnem prostoru pred stanovanjskim blokom na Foitovi cesti številka 10 v Velenju, je Vlasta Vižintin zadela s svojim amijem v osebni avtomobil peugeot CE 180-28. Voznica se ni prepričala, če je za njo prosto in je z zadnjim odbijačem zadela v sprednji del parkirnega avtomobila. Škode je za okoli 2.000 din.

● Mihael Slemenik je z osebnim avtomobilom MB 465-13 zadel Zdenko Tomic in Bredo Lah, ki sta šli po desni strani Partizanske ceste proti Šoštanju. Slemenik je po nesreči odpeljal nekaj sto metrov naprej, zatem pa je obrnil in peljal v Velenje mimo ponesrečenk ter ustavil avto na dvorišču trgovine kmetijske zadruge. Po desetih minutah je Slemenik prišel sam na kraj nesreče in se javil miličniku. Zdenka Tomic je bila hudo poškodovana in so jo odpeljali v bolnišnico.

MALI oglasi

STANOVANJA

● Sobo v Velenju ali bližnji okolici nujno potrebujeva z ženo. Sva brez otrok. Ivan Vidmar, delavnica RSC, Velenje.

● ZAKONCA BREZ OTROK, nujno potrebujeta neopremljeno sobo v Velenju. Plačilo po dogovoru. Informacije v uredništvu lista.

PRODAM

● PRODAJAM mlade grmiče črnega ribeza, vrsta Silvagiter. Čas, Šalek 27, pri bencinski črpalki Velenje.

● SODOBEN DRUŽINSKI ŠOTOR, MALO RABLJEN, SKORAJ NOV ugodno prodam. Šotor je zahodnonemške izdelave, model »Veranda de luxe« za štiri osebe in originalni komplet z dodatnimi stranskimi stenami iz baldahina. Naslov v uredništvu lista.

PREKLIC

● Plačilni karton RLV št. 1179 preklicujem — Valentin Končič, Graškogorska 19, Velenje.

ŠPORT ŠPORT

Odlični Strnišnik

Društvo modelarjev Velenje je priredilo na kotalkarskem stadionu tekmovanje s kombiniranimi vozili (modeli).

Odlični rezultat je s svojim modelom dosegel Srečko Strnišnik 138,641 km na uro. Najlepše modele so imeli Karnelijo Šalamon, Srečko Strnišnik in Egon Engelsberger.

Rezultati tekmovanja: Pionirji: 1. Kornelija Šalamon OŠ GŠ (Vel.) 131 točk, 2. Vladimir Rodič OŠ GŠ (Vel.) 104 točke, 3. Daniel Grossman OŠ GŠ (Vel.) 82 točk, Mladinci: 1. Srečko Strnišnik OŠ GŠ (Vel.) 195 točk, 2. August Škoflek Društvo mod. (Vel.) 148 točk, 3. Miran Slapničar Društvo mod. (Vel.) 112 točk. Člani: 1. Ivo Ribič Društvo mod. (Vel.) 157 točk, 2. Arpad Šalamon OŠ GŠ (Vel.) 154,8 točk, 3. Jože Polh Društvo mod. (Vel.) 154,1 točke.

SREČKO STRNIŠNIK

ZLATA PUŠČICA - Dušanu Pehraču

Na strelišču »Usnjarja« v Šoštanju je bilo izvedeno občinsko strelsko tekmovanje za Zlato puščico. Nastopilo je 28 strelcev iz SD »Rudar« Velenje, Gimnazija Velenje, »Polypex« Šoštanj. Doseženi so bili odlični rezultati.

Kar devet strelcev je izpolnilo republiško normo 525 krogov. Občinski prvak in zmagovalec »Zlate puščice« je član »Rudarja« Dušan Pehrač s 546 krogi. Omeniti velja rezultat pionirja Rudija Ramšaka s 528 krogi. Prihodnje tekmovanje bo republiško tekmovanje za »Zlato puščico«, ki bo v Škofji Loki 25. 3. 1973. Tekmovanja se bodo udeležili vsi z republiško normo, ti pa so:

1. Dušan Pehrač SD »Rudar« 546 krogov, 2. Franjo Žučko SD »Usnjar« 531, 3. Hinko Bola SD »Rudar« 530 krogov, 4. Rudi Ramšak SD »Rudar« 528 krogov, 5. Jože Detlban SD »Rudar« 527 krogov, 6. Jure Mogilnicki SD »Rudar« 525 krogov, 7. Karlo Gril SD »Rudar« 525 krogov, 8. Miro Vidmar SD »Rudar« 525 krogov, 9. Jože Satler SD »Rudar« 525 krogov.

POROKE

— Herman GROBELNIK, roj. 1941, rudar iz Velenja, Tavčarjeva 2 in Angela DOLER, roj. 1943, računovodja iz Velenja, Stanetova 47

— Fikret MAMELEDIJA, roj. 1948, reskalec iz Konovega 43 in Silva PUCONJA, roj. 1954, kuharica iz Konovega 43

— Emil Franc MEH, roj. 1945, električar iz Velenja, Levstikova 5 in Regina KOPRIVNIK, roj. 1954, monterka iz Tepanj št. 4

— Peter MATEVŽIČ, roj. 1948, str. ključavničar iz Podkraja pri Velenju 38 in Jožefa LESKOŠEK, roj. 1955, delavka iz Podkraja pri Velenju 38

— Zoran MILIČ, roj. 1948, str. ključavničar iz Velenja, Rudarska 2 in Ivana ŽERJAV, roj. 1953, teh. risar iz Velenja, Rudarska c. 2

— Dominik OVČAK, roj. 1929, skladiščnik iz Velenja, Ljubljanska c. 2 in Marija PEČNIK, roj. 1932, delavka iz Velenja, Ljubljanska 2

— Jože MIHELIČ, roj. 1949, rudar iz Velenja, Graškogorska 43 in Katarina MOLNAR, roj. 1953, delavka iz Velenja, Jenkova 1

— Marjan ROMIH, roj. 1946, ključavničar iz Šoštanja, Cesta talcev 15 in Milena BRUNŠek, roj. 1951, delavka iz Konovega 67

— Branko TERBOVŠEK, roj. 1949, ključavničar iz Velenja, Smarška 35 in Marija RAVLEN, roj. 1953, prodajalka iz Šoštanja, Metleče 20

— Jože DIVJAK, roj. 1945, ključavničar iz Šempetra v Sav. dolini 145 in Margareta ZUPANC, roj. 1946, delavka v administr. iz Šoštanja, Cankarjeva 10

— Jože PIRTOVŠEK, roj. 1948, delavec iz Malega vrha 71 in Vera ČRETNIK, roj. 1951, delavka iz Malega vrha 37

SMRTI

— Amalija DOBNIK, kmetovalka iz Lokovice št. 29, stara 75 let

— Mihael MEDVED, upokojenec iz Velenja, Jenkova 3, star 53 let

— Janez BERZELAK, upokojenec iz Slatine št. 8, star 73 let

— Marija KEKEC, gospodinja z Belskega vrha št. 80, stara 66 let

— Marija PILIH, gospodinja iz Kompol št. 13, stara 64 let

— Lovrenc STRNIŠA, upokojenec iz Žebnika št. 30, star 85 let

— Franc POVŠE, rudar iz Hrastnika št. 16, star 42 let

— Jožefa SKOČIR, upokojenka iz Dobriše vasi, stara 75 let

— Karel KAJTNA, upokojenec iz Ogeč št. 12, star 85 let

— Marija VOLF, posestnica iz Hajnskega 2, stara 69 let

— Marija EKER, upokojenka iz Klenovca št. 105, stara 67 let

— Jože VOZELJ, upokojenec iz Velenja, Jenkova 7, star 79 let

— Ivana ZEP, gospodinja iz Velenja, Šercerjeva 6, stara 53 let

— Jože GLINŠEK, upokojenec iz Ložnice št. 20, star 41 let

— Cecilija POLAK, gospodinja iz Pesja št. 190, stara 67 let

— Margareta OBELŠER, gospodinja iz Kavč št. 20, stara 84 let

— Cirila BRGLEZ, gospodinja iz Kavč št. 52, stara 57 let

— Ivan KREVZEL, mizar iz Velikega vrha 27, star 70 let

— Anton TAJNIK, upokojenec iz Raven št. 177, star 77 let

— Mihael PUNGARTNIK, upokojenec iz Raven št. 99/a, star 58 let

— Jože KOTNIK, kmetovalec iz Raven št. 137, star 68 let

— Alojzija DEBEVC, upokojenka iz Polzele št. 103, stara 74 let

— Franjo ESIH, upokojenec iz Šentjurja pri Celju, star 78 let

— Antonija RANČIGAJ, kmetovalka iz Gomilskega 68, stara 82 let

— Jože BREZOVŠEK, upokojenec iz Celja, Zidanškova 27, star 58 let

— Leopold VENKOVIČ, upokojenec iz Vojnika 17, star 69 let

— Frančiška ČUK, upokojenka iz Kokarij št. 19, stara 71 let

naš čas

Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, poštni predal 89, telefon (063) 85-087 • Časnik je izhajal kot »Rudar«, glasilo delovnega kolektiva rudnika lignita Velenje • Od 1. maja 1965 dalje ga izdaja organizacija SZDL občine Velenje • Kot štirinajstdnevnik »Saleški rudar« je izhajal do 1. januarja 1973 • List izhaja vsak drugi petek, od marca dalje pa bo tednik • Cena je 1 dinar • Letna naročnina je 40 dinarjev • Za inozemstvo 60 dinarjev • Tekoči račun št.: 5074-8-369 pri SDK, ekspozitura Šoštanj • Rokopisov in fotografij ne vračamo • Tisk in klišeji: AERO, kemična in grafična industrija Celje • Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo (št. 421-2/72) šteje časnik med proizvode za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

VESTI IZ VEGRADA

Delavci naj bi dali regres za stanovanja

Pri vhodu na delovni prostor, kjer gradijo stanovanjski blok ali kakšen drug objekt, pogosto opazimo tablo z napisom: »Izvajalec SGP Vegrad.« Zanimivo je vedeti kako podjetje, ki za druge gradi stanovanja doma in v tujini, skrbi za svoje delavce? S tem vprašanjem sem se pred dnevi napotil v upravo podjetja. Imel sem srečo. Sekretar Vegrada Rado Sivka je povedal, da pravkar pripravljajo akcijo za zgraditev stanovanjskega bloka.

V Vegradu je trenutno zaposlenih 1440 delavcev in vajencev. Imajo pa le 98 družinskih stanovanj in 7 garsonjer. Kar 21 stanovanj je v zelo slabem stanju, nekaj delavcev pa živi celo v barakah. Podobno kot marsikje drugod, je tudi v tem podjetju vsako leto več tistih, ki iščejo stanovanja. Letos se je število prosilcev povzpelo že na 45. Seveda postaja stanovanjski problem s tem vse bolj pereč, saj lahko na leto rešijo le pet do šest prošenj. O tem sta razpravljala tudi odbor za kadrovske in splošne zadeve ter osnovna organizacija ZK in sklenila, da je treba to vprašanje rešiti. Odločili so se, da bodo v začetku junija začeli graditi blok s 40 stanovanji, ki bodo ustrezala vsem zahtevanim standardom.

V podjetju se zavedajo, da graditev bloka ne bo poceni. Predvidevajo, da bodo potrebovali pet milijonov dinarjev. 3,7 milijona dinarjev bi dobili iz devet odstotnega prispevka in bančnega kredita za sredstva zbrana letos in prihodnje leto. Preostali denar pa bi dobili s solidarnostno akcijo. Vsi zaposleni bi se v letošnjem letu odrekli regresu za dopust. Z oročanjem teh sredstev bi dobili 1,06 milijona dinarjev. V to akcijo bi vključili tudi mladino Vegrada, ki je že pokazala voljo, da želi pomagati pri skupnih akcijah. Pri urejanju okolice bloka in pri raznih ročnih zemeljskih delih pa bi pomagali tudi vsi bodoči stanovalci bloka. Zato so pozvali vse tiste, ki že imajo rešen stanovanjski problem in delavce, ki na stanovanja še čakajo, naj se priključijo tej humani akciji. V podjetju so prepričani, da bodo delavci podprli pobudo, saj bodo s tem, ko se bodo odrekli enkratnemu regresu, omogočili, da bodo imeli njihovi sodelavci, katerih stanovanjski problem je zelo pereč, take življenjske pogoje, ki so vredni in primerni socialističnega delavca. V tej smeri bodo v podjetju tudi v prihodnje nadaljevali podobne akcije, saj so poudarili, da le-ta ne bo zadnja.

S. VOVK

Izobraževanje

V začetku marca se je končal tečaj za priučene tesarje in zidarje. Tečaj, ki je trajal približno sedem tednov, je uspešno opravilo 30 kandidatov. Le dvema to ni uspelo.

Letos bodo v Vegradu potrebovali kar 50 učencev zidarjev in tesarjev, podelili pa bodo 21 štipendij za srednje, višje in visoke šole.

Zadovoljni z dosežki

Vegrad lahko upravičeno štejemo že med velika gradbena podjetja, saj je lani 1207 zaposlenih ustvarilo 200.519 tisoč dinarjev celotnega dohodka, od tega v ZR Nemčiji 43.554 tisoč. Poprečni osebni dohodki so lani znašali 1.702 dinarja.

Sklepni račun kaže, da so prodali kupcem stanovanj in drugih objektov v Jugoslaviji v vrednosti 127.713 tisoč dinarjev. Po odbitku stroškov je podjetju ostalo 7.585 tisoč dinarjev, katere bodo vlagali predvsem v nadaljnji razvoj. Lani so nabavili za 4.466 tisoč dinarjev osnovnih sredstev, tako da znaša zdaj vrednost vseh osnovnih sredstev 13.102 tisoč dinarjev.

V sklade so namenili približno 7,500 dinarjev. Največ denarja so dali v poslovni sklad 4 milijone in v sklad skupne porabe 1,950 tisoč.

Rezultati podjetja oziroma skladov pa bi bili višji še za 1,285 tisoč dinarjev, vendar so morali ta znesek odpisati za terjatve stare prek 90 dni.

Zaloge nedokončane proizvodnje in gotovih izdelkov pa znašajo 26.250 milijonov dinarjev.

Uspešnost poslovanja v preteklem letu kaže tudi to, da je podjetje vedno pravočasno izplačevalo osebne dohodke, v redu izpolnjevalo obveznosti do dobaviteljev in pa tudi žiro računa niso imeli nikoli blokiranega.

Vaši prispevki za p.p.89

UREDNIŠTVU NAŠEGA ČASA!

Od 16. septembra lani stanujem z ženo in dvema malima otrokoma v majhni sobi (3 × 4 metre) pri Ivanki Klavž v Podkraju številka 48. Soba je zelo vlažna in je zgrajena nad svinjskimi hlevi. Sobo sem dobil v najem takrat, ko je bilo potrebno pomagati pri spravljanju ozimnice. Ko pa je bilo to delo končano, nas niso hoteli več videti in bi morali takoj izginiti iz sobe. Za sobo plačam 200 dinarjev najemnine. Ali nas res lahko lastniki postavijo na cesto?

Leopold Pečko, Podkraj

POJASNILO TOVARIŠU JOŽETU ZAPUŠKU!

Tovariš Jože Zapušek iz Partizanske 43 se pritožuje, da je bilo v pismu, ki je bilo objavljeno 16. februarja v Našem času, premalo obrazloženo katerega Zapuška sem v sestavku navedla. Jože Zapušek v odgovoru na moj sestavek pravi, da so vsi Zapuški zaradi tega po nepotrebnem izpostavljeni kritičnemu javnemu mnenju.

Pojasniti moram, da vsi dobro vemo, da imamo v krajevni skupnosti Podkraj—Kavče le enega Zapuška in naj zato vsem ostalim Zapuškom ne sivijo lasje. Vam tovariš Zapušek iz Partizanske cesta 43 pa predlagam, da drugič bolj temeljito preberete sestavek in tudi naslov, saj že ta dovolj zgovorno pove, za katero krajevno skupnost gre. Ker pa vi ne spadate pod krajevno skupnost Podkraj—Kavče, se vam ni ptrebno razburjati.

Ivanka Fajmot
Podkraj

ljubljanska banka

podružnica Velenje

prodaja za družbeni sektor naslednja rabljena osnovna sredstva

- OJAČEVALEC
- RAČUNSKE STROJE
- PISALNI STROJ
- KARNISE
- STOLE

Interesenti se naj zglasijo referentu splošnih poslov dne, 19. marca 1973 od 7. do 8. ure.

NAPOTNIKOVA GALERIJA POVEZANA S KRAJEM

Napotnikovo galerijo v Šoštanju pozna marsikdo izmed nas, zato je ne bomo posebej opisovali. Vendar pa je prav, da povemo, kdo je dal predlog za ustanovitev galerije. To je bil dolgoletni prosvetni delavec in likovni ustvarjalec Viktor Kojc. Takrat, ko je bil otvorjen novi predel šole, je Viktor Kojc predlagal, da bi bila v njem tudi galerija, ki bi se imenovala po domačinu in umetniku-kiparju, Ivanu Napotniku.

V njej je bilo že okoli 46 razstav naših slovenskih umetnikov. Vsak od njih, ki je tukaj razstavljal, pa je eno izmed svojih del podaril galeriji v trajno last. Tako se je tu nabralo že lepo število umetnin, ki so dragocene, tako po svoji umetniški strani kot tudi denarni vrednosti.

Na leto priredijo okoli 5 razstav in lahko bi rekli, da je vsak izmed slovenskih umetnikov, ki je danes pri nas znan in cenjen, začel svojo umetniško pot in vzpon prav tu v Napotnikovi galeriji.

Umetnine so razstavljene po hodnikih. Vsak bi najprej pomislil, da tam niso varne — zaščitene, saj se ob odmorih sprehajajo otroci. Toda te so že zelo zgodaj naučili spoštovati umetnost in jim je domača, tako rekoč je njihov prijatelj in do nje čutijo spoštovanje.

Pri organiziranju razstav sodelujejo vsi. Matjažu Nateku, direktorju osnovne šole Biba Röck, pomaga pri tem delu lepo število ljudi in mislimo, da ne bo nikoli ostal osamljen.

Te dni razstavlja v Napotnikovi galeriji Molly Bonačeva, ki je bila učenka Riharda Jakopiča. Njena dela so izredno lepa in prinašajo občutek topline. V njih se prav dobro pozna tehnika njenega učitelja Riharda Jakopiča.

Za praznik žena, 8. marec, pa organizirajo razstavo slik Dore Plestenjakove.

Upamo, da bo v Šoštanju, kjer se je umetnost začela razvijati leta 1962 ob ustanovitvi galerije in takrat dobila tudi svoj prostor, tu tudi res ostala in našla svoje občudovalce.

Najprizadevnejši mladinci iz Gaberk

V preteklem letu so terenski mladinski aktivi tekmovali za najboljši mladinski aktiv v krajevni skupnosti. Pri ocenjevanju so upoštevali organiziranost v aktivu, delo predsedstva, medaktivno sodelovanje, množičnost na akcijah, vlogo aktiva pri samoupravnem dogovarjanju v krajevni skupnosti, delovanje mladih v družbenopolitičnih organizacijah, kulturno in športno udejstvovanje, povezanost med aktivom in predsedstvom OK ZM, idejno politično delo itd.

Osnovni namen tekmovanja je bil, da se delo mladine na terenu izboljša, da postane bolj množično in kvalitetno.

Rezultati tekmovanja so dokazali, da so na nekaterih področjih dosegli lepe uspehe. V preteklem letu je bila predvsem razvita športna in kulturna dejavnost, kar je tudi popolnoma razumljivo, saj sta šport in kultura zanimiva za mlade. Vsekakor pa niso bili nič manj aktivni na ostalih področjih. Številni kvizi iz idejno političnega področja, so tokrat združevali mlade v krajevni skupnosti. Izboljšali so se odnosi in povezanost med mladinskimi aktivi in ostalimi organizacijami.

V letu 1972 so bil najprizadevnejši mladinci iz Gaberk, ki so zbrali največ točk in osvojili prvo mesto. Za uspešno delo gre predvsem zahvala predsedniku tega aktiva Marjanu Skazi. Drugi je bil mladinski aktiv Škale, tretji pa iz Šmartnega ob Paki.

Zaključek tekmovanja za najboljši terenski aktiv je bil v dvorani prosvetnega doma v Pesjem. Tekmovanje so zaključili s srečanjem pripadnikov JLA iz Celja, ki so pripravili tudi pester spored.

VLADO VIDEMŠEK

Od veselja sem se zjokal

To ni bilo najino prvo srečanje. Poznal sem ga že takrat, ko je bil v »jami« še »šusmajster«, pa tudi že prej. Vedno sem si želel, da bi ga obiskal doma, si ogledal hrib (domačini mu pravijo Gmajna), ki se strmo dviga za njegovo hišo. Takšnih ali podobnih hribov je precej. Vendar Gmajna je le nekaj posebnega. Za to je poskrbel Karel Sitar.

Bila je nedelja, ko sem kratko pozvonil pri njem. Menda je bil ravno pri kosilu; vendar je bil takoj voljan potešiti mojo radovednost.

Karel je velik ljubitelj planin. »Planinarim že od leta 1935. Takrat se nas je nekaj zbralo in začeli smo hoditi v hribe. Seveda so bili v tistih časih pogoji čisto drugačni. Težji so bili,« je bolj pri sebi kot na glas dejal. »Opreme sploh nismo poznali pa tudi poti ne.« Vprašanj mi sploh ni bilo treba postavljati tako se je vživel v pripovedovanje. Beseda mu je zastala le tedaj, ko si je prižgal cigareto. »Tudi mokri smo večkrat bili, saj niso bili redki dnevi, ko smo prenočevali kar pod smrekami. Še dobro se spominjam mojega prvega pohoda.« Pri tem se je malce kislo nasmehnil, kot bi s tem že vnaprej dal vedeti, da se ta pot zanj ni dobro končala.

»Namenili smo se na Pohorje. Poti nismo poznali. Bilo je že pozno v noč, ko smo še vedno brezuspešno tavali sem in tja. Toda koče nismo in nismo mogli najti. Ko da bi se ugreznila v zemljo. Sprijaznili smo se z usodo in se zleknili pod smreko. Še preden smo zadremali je začelo liti. Kmalu smo bili mokri po tisti strani, ki je bila na milost in nemilost prepuščena temni noči. Obrnil sem se in zmočilo me je še po drugi strani... Zjutraj, ko se je megla začela dvigati, smo tik pred nosom zagledali Ribniško kočo.«

Od vsega začetka pa je bila Karlova največja želja povzpeti se na Triglav. Na ta srečni trenutek je čakal dolgo, zelo dolgo. Vmes je spremenil poklic; iz čevljarja je presedlal med knape, in se več kot dvajset let srečeval z nevarnostmi, ki prežijo na rudarje na vsakem koraku. Ko je že mislil, da bo srečno prebrodil vse težave, ga je začelo — kot je dejal — loviti. »Dobil sem jih po glavi, zlomilo mi je nogo, vendar sem se izlizal in dočakal dan, ko sem se upokojil. Kmalu zatem — točneje pred tremi leti — sem stopil na vrh Triglava. Od veselja sem se razjokal,« mi je priznal, pri tem pa mu ni bilo prav nič nerodno, da je trpela njegova moška čast. Opravil je tudi transverzalo od Pohorja do Hlevin.

KAREL SITAR

Njegova ljubezen do planin pa se ne kaže le v izletih. Kadar nima dovolj časa in ko se v njem prebudi želja po gorah, vzame klobuk — brez tega ne gre nikamor — in se počasi vzpenja proti vrhu Gmajne. Tudi onidan je vzel klobuk in me povabil naj grem z njim. »Če nisi bil na Triglavu, boš tokrat lahko prvič videl Aljažev stolp od blizu.«

Na klobuku se je bleščalo približno osemdeset značk. »Vse so izvirne. Dobil sem jih na kočah, ki sem jih obiskal. Nobena se ni prikradla na klobuk iz rok koga drugega,« mi je ponosno pripovedoval, ko sva se zagnala v strmino.

Če hočeš priti na Gmajno, moraš uporabiti kar precej plezalske spretnosti. No, za tiste, ki v tem niso vešči, je Karel speljal kozjo stezo.

Pri vhodu na Gmajno, ta del, ki je njegov, bi lahko imenovali kar »Planinski park«, stoji gorski stražar. V eni roki ima sulico, v drugi pa svetilko. Mojo pozornost je vzbudilo zanimanje, na katerem je stal ta gorski paznik. »To sem prinesel s planin, na katerih sem doslej že bil. Z vsake imam po en primerek. Žal mi je le, da nisem vsak kamen označil z datumom in z imenom gore, na kateri sem ga »utrgal«. Toda tudi to bom še storil. Če bo le zdravje,« je dejal. Odšla sva naprej. Pred mano so se kot na filmskem traku vrstile posamezne planinske hišice, ki jih je sam naredil. Od pravih se razlikujejo le v tem, da so precej manjše. Bila sva na Raduhi, Zavetišču pod Špičko, na Roblekovem domu, potem sva si ogledala še istrski mlin, pa seveda klopotec, tik pod vrhom pa je Aljažev stolp, na katerega je menda najbolj ponosen. Ko sva prišla na vrh, sva bila kar malce zasopihana. »Pozna se mi, da nimam kondicije. Pozimi nisem bil nikjer. Vendar bom to že nadoknadil.« Še enkrat sem se ozrl navzdol, na lepe planinske hišice in se poslovil. Karel pa je še vedno stal na vrhu in občudoval svoje mojstrovine. Morda je pa razmišljal, kdaj bodo spet pogledale iz zemlje planike. Da, tudi te rastejo na Gmajni; ni jih napravil sam, ampak so prave.

S. VOVK

NAŠI ZNANCI